

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

● Sestdiena, 1996. gada 8. jūnijs

● Nr. 43 (6694)

Ar skatu un darbiem — uz nākotni

Paju sabiedrībā agrofirmā «Turība» pilnā sparā gatavo lopbarību

■ Pavasarī, kad pēdējo reizi biju «Turībā», paju sabiedrības priekšsēdētājs Romualds Kavinskis teica, lai atbraucot, kad sāksies lopbarības sagatavošana. Tad laidīs darbā jauno vācu firmas CLAAS tehniku, ar kuru visā Latgalē var lepoties tikai riebinieši.

Kad 5. jūnijā ieradāmie Riebiņos, «Turības» priekšsēdētājs Romualds Kavinskis paziņoja: «Pirmo reizi savas saimniecības pastāvēšanas vēsturē jau maijā pilnā sparā sākām gatavot lopbarību. Mitruma šopavasār bija pietiekoši, zāle ir kupla un sulīga, tāpēc jau 28. maijā tehnika bija tīrumā.

Mēs ejam līdz laika garam, gatavojam lopbarību atbilstoši Rietumeiropas standartiem. Un palīdz mums firmas CLAAS tehnika, kas ir līderis apaļo ķīpu prešu ražošanas jomā.

12. jūnijā Viļānos būs seminārs lauksaimniekiem par lopbarības sagatavošanas jautājumiem. Tagad esmu pārliecināts, ka tie, kuri jūnija vidū tikai spriedis par to, kā gatavot sienu un skābsienu, jau pamatīgi nokavējuši. Mēs tajā laikā jau gaidīsim otro darba ciklu. Pirmā, vitamīniem visbagātākā un vissulīgākā, zāle jau būs nopļauta. Tehnoloģija, kuru tagad pielietojam, nepieļauj tādas zāles izmantošanu, kurā jau veidojas koksne.

Ar CLAAS tehniku sagatavotais skābsiens, kuru mēs domājam izbarot cūkām, būs vienkārši lielisks. Pat mēs, cilvēki, ziemā varam tikai retumis atļauties savā galdā svaigus gurķus vai tomātus. Toties mūsu cūciņām tāda vērtīga barība būs silēs katru dienu. Dzīvi vitamīni, gluži kā no aptiekas plaukta. Izdevīgi, jo kviešus, kurus līdz šim izēdinājām lopiem, varēsīm pārdot «Dzirmavniekam».

Nebūtu katastrofas, ko pirms gada kopīgiem spēkiem mums visiem «uzdāvināja» valdība un «Banka Baltija», paju sabiedrība visu veco tehniku un krāmus būtu jau nodevusi metāllužņos un arī ražu varētu novākt ar Rietumeiropas standartiem atbilstošu tehniku.

Jā viss ritēs bez starpgadījumiem, šoruden graudus pēdējo sezonu pļausim ar VDR kombainiem. Pirsim citus, līdz šim Latgalē vēl neredzētus kombainu modeļus. Tie būs deviņdesmito nevis astoņdesmito gadu modeļi. Esmu pārliecinājies, ka nepareizi dara tie, kas pērk jaunas, bet lētas preces. Mums nebūs ne MTZ, ne «Donas». Mums būs piereiz dārgāka, bet arī piereiz labāka un ražīgāka tehnika — CLAAS.

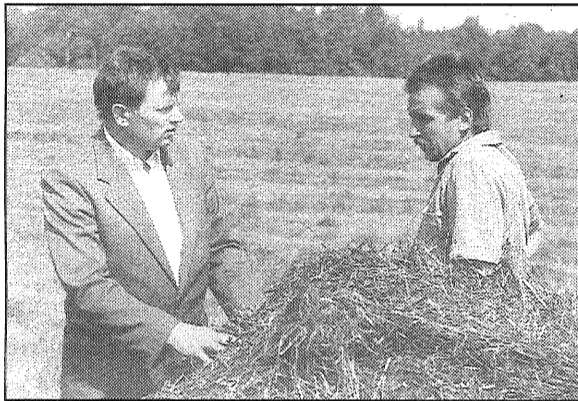
Par to pusmiljonu dolāru, ko mums, godīgi sakot, pērn atklāti nozaga, varētu tagad brīnumus rādīt.»

Kopā ar paju sabiedrības ražošanas daļas vadītāju Voldemāru Adamoviču braucām lūkot izlielīto tehniku darbā. Jau pa gabalu varēja redzēt apaļos zāles ruļļus uz tīruma. Ap divi desmiti stārķu steidzīgiem soļiem cilpoja preseī nopakaļus un ķerstiņa vādes, kuras visās apkaimēs ligzdās gaidīja viņu jaunā un apspalvojusies paaudze.

Skaidri atceros, ka kolhozu tīrumos, kad strādāja pierastās ķīpu preses vai Austrumvācijas zāles smalcinātāji, dārdoņa, klaboņa un žvadzoņa neļāva pat motora troksni saklausīt, kur nu vēl cilvēku runu. Vajadzēja tikai spēcīgāk vējam no sāna papūst vai šoferim mašīnas kravas kastī nevērīgāk piebraukt, kad krietna porcija sasmalcinātās zāles tika «izspļauta» garām un palika uz lauka.

Šoreiz no tā visa nebija ne miņas. Varēja dzirdēt tikai traktora pukšīnāšanu. Prese pa lauku aizlīgoja ievēribas cienīgā ātrumā. Taisni neticami — aizmugurē pavisam, pavisam tīrs...

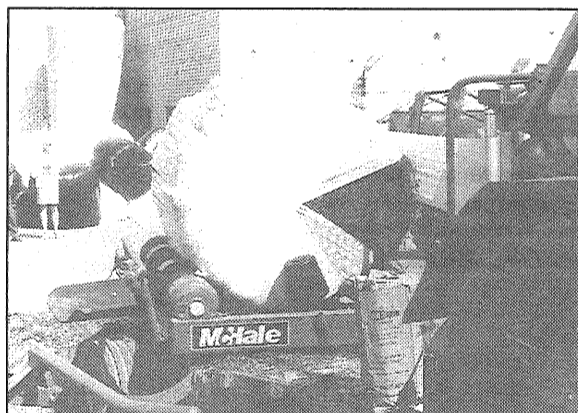
Voldemārs Adamovičs pastāstīja, ka CLAAS ROLLANT 46 apaļo ķīpu prese ir viena no visekonomiskākajām ruluņu presēm, kādu vien šodiem iespējams iegādāties. Tā ir izturīga, viegli uzturama un jaudīga. Nedaudzu minūšu laikā ap septiņi simti kilogramu smagā ķīpa jau sarullēta, automātiski stingri jo stingri

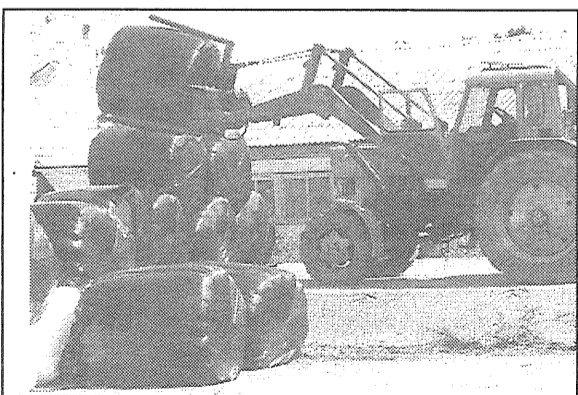
Ražošanas vadītājs Voldemārs Adamovičs un mehanizators Aleksandrs Rudzāts.

Šādu 700 kilogramīgu ruluņu stateniski apgāzt varējuši tikai septiņi vīri.

Vēl pavisam nedaudz un ruluņš būs ietīts.

Kārtējā porcija vērtīgās lopbarības nolikta uzglabāšanai.

Viktors Golubevs uzstāda plēves rulli, ar kuru var iepakot piecus ruluņus.

nosietā. Ruluņu izmet speciāla iekārta, un tas aizripi pietiekami tālu, lai neripotu atpakaļ un netraucētu nākamā ruluņa izkraušanu.

Izrādās, ka pacelto zāles masu sasmalcina ar nažiem. Pie tam — ruluņa viduci zāli sagriež apmēram septiņu centimetru garumā, bet ruluņa ārpusē masas garums ir lielāks. Tas ir tāpēc, lai ērtāk būtu nosiet ar auklām. Sagrieztu zāles masu var saspīst līdz lielākam blīvumam un daudz vieglāk izbarot lopiem.

Voldemārs Adamovičs atzina, ka tagad divi cilvēki dienā varot izdarīt tikpat daudz, cik agrāk ar veco tehniku vesela brigāde un tehnikas komplekss. Aleksandrs Rudzāts, kuram uzticēta ROLLANT 46, ap pulksten vienpadsmitiem no rīta bija sagatavojis jau piecdesmit ruļļus. Un teica, ka tas esot vēl maz. Pa visu dienu varot ap diviem simtiem saripināt.

Pajautāju Aleksandram Rudzātam, kā tad patīk strādāt ar jauno presi. «Iet kā pulkstenis,» viņš atteica. «Preses vadības pults ir kabīnē, neizkāpjot no traktora var izslēgt nažus, iedarbināt hidrauliku, kontrolēt ruluņu saspiešanas blīvumu.»

Maksimums pēc divām stundām ruluņiem jau ir jābūt noliktavā un iepakotiem plēvē. Šo procesu vērojām Aizupiešu cūku kompleksā, kur uzglabās jaunmodīgi sagatavoto skābsienu. Ietīšanu veic Viktors Golubevs. Ar iekrāvēju no traktora vai mašīnas kravas kastes nosaitētos ruluņus noliek uz iepakotāja, kas divās minūtēs smago ķīpu ietin plēvē.

Pašu darbnīcās uzlabots pacelājs apaļo rulli uzmanīgi liek kaudzē. Desmit līdz četrpadsmit dienu laikā ruluņā notiek rūgšana. Pēc tam lopbarība ir gatava izēdināšanai.

Paju sabiedrībā agrofirma «Turība» šogad ir 1200 hektāri zālāju. 6. jūnijā saimniecībā tika uzsākta skābsiena gatavošana arī pēc vecās tehnoloģijas — tranšējās, kur apvītināto un sasmalcināto masu blīvē ar traktoriem, kur nav īstas garantijas par kvalitāti, kur zudumi ir nesalīdzināmi lielāki.

Jā, pie labām lietām pierod varen ātri.

L.Kirillova
J.Silicka foto

Nenokavējiet!

Tikai līdz 20.

jūnijam var

pasūtīt

«Novadnieku»

jūlijam un

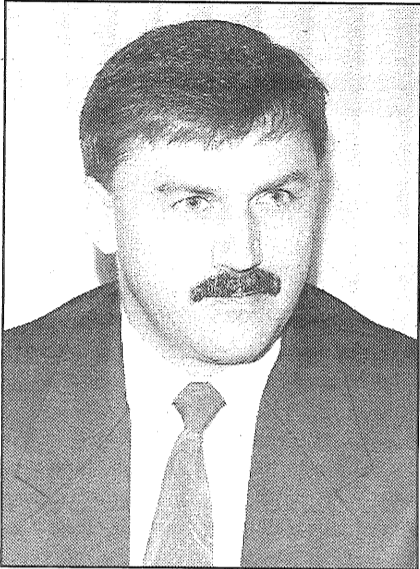
1996. gada

otrajam

pusgadam.

Intervija ar deputātu

«Man svarīga ir tā komanda, kas strādā līdzās šos divus gadus»

Ilmārs Meluškāns. Pašvaldību vēlēšanās startēja no «Politisko organizāciju vēlēšanu apvienības» saraksta, kurā bija apvienojušies LTF, LNNK un LKDS uzskatu piekritēji. Viņš bija viens no pieciem deputātiem, kurus rajona padomē ievēlēja no šī saraksta. Sakarā ar to, ka iepriekšējā sasaukumā Ilmārs Meluškāns kādu laiku strādāja par rajona padomes priekšsēdētāja vietnieku, viņš bija praktiski vienīgā neapstrīdamā kandidatūra uz padomes priekšsēdētāja posteni.

— **Kādi bija tie kritēriji, kas jums lika iesaistīties politiskajā dzīvē un izvirzīt savu kandidatūru pašvaldību vēlēšanām?**

— Deputātu lietas man jau sen zināmas. Esmu bijis sākumā pagasta padomes deputāts, vēlāk — rajona. Nopietni ar to visu saskāros pagājušā sasaukuma darbības otrajā pusē, kad radās iespēja strādāt par padomes priekšsēdētāja vietnieku. Tā bija gluži sportiska interese — kas īsti vārās tajā lielajā virtuvē? Taču tas nebija vienīgais motīvs, manī bija doma un vēlēšanās nestāvēt malā, bet pēc savas saprašanas virzīt uz priekšu darbus.

Godīgi varu teikt, ka padomē esmu tāpēc, ka toreiz pirms vēlēšanām izdevās izveidot domubiedru komandu, sastādīt sarakstu, kurā nebija neviena pie partijām piederoša cilvēka, vienīgi līdzīgu uzskatu piekritēji.

Mūsu darbības sākums bija ar nedaudz sakāpinātām emocijām, laikam pēc Saeimas parauga. Arī amata krēslu un amata portfeļu dalīšana nav tukša runa vien. Nav taisnība, ja kāds saka, ka amatu lietas viņam ir tukša vieta. Cerēja visi. Un nav arī tā, ka kāds portfelis paliek neiekārots gan Saeimā, gan rajona padomē.

Mūsu sarakstā bija vienpadsmit cilvēki, pieci no tiem tika ievēlēti. Jau sākumā zinājām: ja no mūsu vidus būs padomes priekšsēdētājs, tad tas būšu es. Tāpēc meklējām, kas atbalstīs mūsu sarakstu.

Vai mēs esam politiķi? Esmu pārliecinājies, ka par politiķi es kļūstu tikai tad, kad esmu Rīgā, kad kādā konferencē vai citur pārstāvu Preiļu rajonu. Tad man ir jāpiemērojas. Šeit Preiļos es nemaz neesmu politiķis. To man neļauj likumdošana. Ja Rīgā man strikti pasaka, ka rajonam būs tik un tik daudz naudas, ar kuru jāiztieks, man nav izvēles iespēju. Kopā ar kolēģiem esam vēlēti izpildī-

tāji, kam ir tikai mazumiņš neatkarības.

Kad tuvosies nākamās vēlēšanas, padomē un rajonā sāksies runas par to, ko es un mani kolēģi esam izdarījuši. Uzskatu, ka atbildība mums jāuzņemas kolektīvi, jo viens otru visu laiku skaidri redzam. Pa kluso, arī gribēdams, neko nevar izdarīt.

— **Kas, jūsuprāt, ir deputāts — tautas balss, tautas kalps vai kas cits?..**

— Deputāts galvenokārt ir cilvēks vārda vislabākajā nozīmē. Vismaz viņam tādām ir jābūt. Pretendēt uz tautas balsi, tas nozīmē sevi stipri pārvērtēt.

Varbūt kalps?.. Noteikti zinu, ka tas nav nekāds lamu vārds. Pazīstu cilvēkus, kuri uzskata, ka tad, kad strādāja kolhozā, viss bija, tā teikt, labi. Ja tagad jāiet strādāt pie saimnieka — apkaujot. Bet darbs taču ir tas pats!

Ja cilvēks godprātīgi strādā jebkurā amatā un vietā, viņš taču kalpo sev un savai ģimenei. Tas ir normāli. Neticu tiem, kuri skaļi sauc, ka par sevi nedomā un ziedošanas sabiedrībai. Tā nevar būt. Cilvēks jau no dabas ir radīts, ka vispirms domā par sevi.

Viens gan skaidrs — ja godprātīgi strādā sev, tad godprātīgi strādā arī sabiedrībai. Tos, kuri cenšas visiem veidiem raust labumus tikai uz savu pusi, savādāk sauc...

Esmu pārliecināts, ka visi rajona padomes deputāti savus pienākumus pilda godprātīgi. No saviem kaimiņu rajonu kolēģiem esmu dzirdējis, ka citur deputāti uz komiteju sēdēm nenākot, ka uz padomes sēdēm ar vilkšanu jāvelk. Mums vienmēr ir gandrīz simprocentīgs apmeklējums. Varbūt tāpēc, ka deputāti saskata savam darbam jēgu, redz rezultātus. Esam pārliecinājušies, ka viena galva ir labi, bet sešas, piemēram, finansu komitejā vai vienpadsmit padomē ir daudzreiz labāk. Nekas, ka reizēm strīdamies, ka koriģējam lēmumus — tas tikai uz labu.

— **Ar kādām idejām ienācāt rajona padomē, kas no iecerētā realizēts tagad, pēc divu gadu darba?**

— Pirms vēlēšanām mūsu saraksts ar dziļiem solījumiem nemētājās. Es jau biju strādājis par vietnieku, tāpēc skaidri zināju, kas notiek rajona padomes iestādēs, kā iespējams situāciju izmainīt.

Mēs solījām sakārtot rajona padomes iestāžu lietas un darbus. Tagad varu teikt, ka daudz kas ir izdarīts tīri materiālā ziņā. Divu gadu laikā esam pārskatījuši visas funkcijas, kādas jāveic padomes iestādēm, atstāti tikai tie uzdevumi, kas patiešām atbilst padomes iestāžu darbības mērķim.

Protams, bija nepieciešama štatu samazināšana. Neesam tik bagāti, lai pilnā apjomā uzturētu visus. Jebkurā gadījumā štatu samazināšana ir sāpīgs jautājums, bet tāda ir dzīves prasība.

Skaitļi liecina, ka esam strādājuši pareizajā virzienā. Gada laikā gandrīz divdesmit tūkstošus latu ietaupījām no apkurei paredzētajiem līdzekļiem, jo uzstādījām siltuma skaitītājus un regulētājus. Tagad varam palielināt izdevumu daļu citām vajadzībām.

Vajag remontēt slimnīcas. Nesaprotu, kāpēc tā saimniecība, ko mantojam, bija tik sliktā stāvoklī, lai gan arī iepriekš šim nolūkam nauda bija paredzēta. Jāremontē Salenieku pensionāts, rajona padomes ēkai caurs jumts...

Jau divus gadus prēmējam skolēnus,

kuri uzvarējuši olimpiādēs, ka arī skolotājus, kas audzēkņus mācīja. Tas ir darbs rajona nākotnes labā.

Katru gadu rajonā rīkojam pa kādam lielam pasākumam. Daži pārmet, ka tērējam naudu. Es gan domāju, ka tas ceļ rajona prestižu, mūs iepazīst novadā un visā valstī.

Esam daudz ko mainījuši padomes iekšējā struktūrā. Uzskatu, ka teritoriālās plānošanas nodaļa mums ir ļoti spēcīga, esam pat līderi visā Latvijā. Lai tehniskā nodrošinājuma ziņā neesam bagāti, katram darbiniekam uz galda nav datora, taču esošās kompjūteru iespējas izmantojam pilnībā. Arī elektroniskā pasta nav nevienā lauku rajonā.

Rajona ekonomikā lielākais veikums — apturēta akciju sabiedrības «Preiļu siers» grimšana. Tagad jāsakoncentrē pūles, lai straujāka būtu augšupeja. Negribu lielities, šajā virzienā lielākais darītājs bija rūpnīcas vadība, bet padome tikai piepalīdzēja.

Rajona sāpīgākais jautājums ir Līvāni un bezdarba problēma kādreiz tik rūpnieciskajā pilsētā. Man nav nekādu pretenziju pret mazajiem uzņēmumiem, kuru veidošana visādi tiek ieteikta no valdības puses. Taču bezdarbu tādā veidā nevarēs samazināt ne pēc gada vai diviem. Līvāniem var palīdzēt tikai celulozes kombināta celtniecība. Un ciniņā par kombināta celtniecības vietas izvēli esam iesaistījušies veiksmīgi. Ar mums rēķinās kā ar potenciāliem saimniekiem tai vietai, kur reāli varētu sākt būvēties.

Tikko pieminēju mazos uzņēmumus. Rajona padome piedāvāja savu palīdzību mazo un vidējo uzņēmumu vadītājiem, lai tie varētu apvienot savus spēkus. Saucām kopā, aicinājām uz sarunu arī finansu struktūras. Nekas nesānāca. Izskatās, ka meža apsaimniekotāji un koka pārstrādātāji katrs joprojām mēģina cīnīties vienatnē, uz kopējām lietām skatās ar aizdomām.

Acimredzot, jāizdzīvo šis attīstības etaps. Ātrāk par to, kā visam jābūt, nekas nenotiks.

— **Kā vērtējat rajona padomes iekšējo darbību? Vai tajā kas maināms?**

— Labi, ka mēs necināties vienatnē, bet strādājam kolektīvi. Joprojām man liekas nepieņemama dalīšanās starp Līvāniem un Preiļiem. Ik pēc laiciņa šis «konflikts» lien ārā komiteju un padomes sēdēs, pat cilvēku personīgos kontaktos. Tas traucē rezultatīvi strādāt.

Iespējams, precīzāk vajadzētu organizēt padomes iekšējo darbu, kaut gan nekādos stingros rāmjos to nav iespējams ielikt. Pat padomes sēdes lielā mērā ir radošs process. Var, protams, visu darīt strikti pēc pašvaldību nolikuma, bet man tomēr liekas, ka tas brīžiem traucētu un visu tikai sarežģītu.

Uzlabojama sēžu sagatavošanas procedūra, tas ir, sēdes materiālu savlaicīga sagatavošana, lai deputāti varētu ar tiem iepazīties nesteidzoties.

— **Kā strādā rajona padomes pastāvīgās komitejas?**

— Konstruktīvi. Ne jau bez strīdiem, taču arī bez neizpildāmām ambīcijām. Finansu pastāvīgajā komitejā bez manis strādā deputāti Jānis Eglītis, Jānis Liepa, Vladislavs Valters, Ēvalds Ancāns un Jāzeps Anspoks. Paldies viņiem par darbu, un ceru, ka arī turpmāk sapratīsimies un satrādāsimies!

— **Kas tagad īsti notiek Latvijā?**

Un ko jūs darītu, ja būtu Saeimas deputāts?

— Acimredzot, mēs nespējam novērtēt to, ko esam ieguvuši — neatkarību. Atjaunota neatkarīga valsts. Par laimi, tas izdevies tik vienkārši un ātri, ja salīdzinām ar to, kas notiek bijušajā Dienvidslāvijā vai tagad Čečenijā. Neatkarību mums gandrīz vai uzdāvināja.

Aiz šī pirmā panākuma augstajiem valdības pārstāvjiem galīgi apreibušas galviņas. Viss, kas tagad notiek Latvijā, tēlaini izsakoties, ir panākumu reibonis. Gan jau tas ir objektīvs process, jo paši vien esam balsojuši par tiem cilvēkiem, pilnvarojuši viņus lemt mūsu vārdā un visu darīt.

Notiekošais vissāpīgāk skar tos, kas savu darbu mūžu jau nostrādājuši. Viņi nav pelnījuši tik nabadzīgas vecumdienas. Un tas ir skumji.

Pie lielās dalīšanas un ņemšanas ir tikusi pavisam maza daļiņa iedzīvotāju. Taču ar laiku šī visaļautība beigsies. Sāksies darbs, nopietns un smags. Diemžēl, tas prasa laiku.

Ja es būtu Saeimas deputāts, es neiektu negribētu būt opozīcijā. Gribētu strādāt, konkrēti palīdzēt cilvēkiem. Un strādāt tur, kur vajag mazāk runāt.

— **Vai piekritīsiet vēlreiz balotēties vietējo padomju vēlēšanās?**

— Nevaru teikt ne jā ne nē, arī nē. Daudz kas iesākts. Ir ieceres, ir lietas, par kurām vajadzētu padomāt un atrast ceļu līdz risinājumam, neskatoties uz to, ka mūsu varēšanu no dienas dienā ierobežo likumi, lēmumi, nolikumi, valdības rīcība budžeta veidošanā.

Tieši tāpēc rodas pārliecība, ka jāiet līdz galam. Un tas svaru kausus var vilkt uz piekrišanas pusi. Ļoti svarīgi, vai būs komanda, ar kuru kopā varēšu strādāt.

* * *

Ar šo publikāciju beidzam materiālu sēriju rubrikā «Intervija ar deputātu». Vienpadsmit deputāti, vienpadsmit cilvēki vairāku mēnešu laikā mūsu laikraksta lappusēs atbildēja uz aptuveni vieniem un tiem pašiem jautājumiem.

Laiks, kurā viņiem ir lemts vadīt rajona dzīvi, sagādījis smags un nemierpilns. Ļoti reti cilvēku sejas redzam smaaidu, ļoti maz optimisma bija jūtams arī deputātu atbildēs uz mūsu jautājumiem. Paju sabiedrību iziršana, rūpnīcu slēgšana, bezdarba līmeņa palielināšanās, «Bankas Baltija» kaunpilnais krahs, problēmas medicīniskajā apkalpošanā un sociālajā aprūpē — tie ir tikai nedaudzi svarīgākie jautājumi, kuru vajadzēja aizvadītajos divos gados risināt vienpadsmit cilvēkiem no rajona padomes.

Pagaidām viņi ir izturējuši. Neviens no deputātiem atbildēs neatzinās savā pilnīgā bezspēcībā — lai arī sarežģīti, tomēr uz visiem šodienas dzīves jautājumiem tiek meklētas un arī atrastas atbildes. Katrs uz priekšu spertais solis dod gandarījumu. Viņi ļoti cer uz rajona iedzīvotāju sapratni un pretimnākšanu, uz savu kolēģu — pilsētu domju un pagastu padomju deputātu palīdzību.

Savukārt, mēs, laikraksta veidotāji, «Novadnieka» lappusēs turpināsim stāstīt, ko divos savas darbības gados paveikuši vai arī malā atstājuši vietējo pašvaldību deputāti Preiļos, Līvānos un pagastos.

L.Kirillova
J.Silicka foto

«Saulis lietus Līvānos»

☀☀ **Vislielākais brīnums 31. maijā bija tas, ka brīnums notika, — pēc daudzajām neomulīgajām, drēgnajām dienām pār pilsētu nolija nevis lietus, bet saule, un «Saulis lietus Līvānos» varēja sākties.**

Šis pasākums, veltīts Starptautiskajai bērnu aizsardzības dienai un pilsētas jubilejai, bija krāsaini, sen nebijuši svētki pilsētas bērniem. Tie sākās ar svētku rīkotāju un dalībnieku gājienu no pilsētas centrālā laukuma līdz kultūras namam, un visam čalojošajam un muzicējošajam pūlim pa priekšu spārnus plivināja Līvānu vanadziņš. Mūsu pilsētas putns atklāšanas runu teica arī pie kultūras nama, un pēc tam «viss notika».

Pēc kapelas «Dunduriņš» dziedātās dziesmas domes priekšsēdētāja vietniece Renāte Šmukste apsveica bērnu zīmējumu konkursa «Manai pilsētai-70» uzvarētājus. Konkursā, kuru rīkoja Līvānu pilsētas dome, piedalījās bērni, sākot no bērnudārza vecuma līdz 15 gadiem. Daži no viņiem bija zīmējuši Līvānu šodienu, citi atļāvušies pasapņot par pilsētu nākotnē, kad Līvānos bērniem par prieku būs arī Zooparks. Un tā, — bērnudārza grupā specbalvu saņēma Karīna Ambrasova, atzinību Anna Ciša un Ēriks Seleckis. Grupā līdz 9 gadiem 1. vieta Danai Tjurinai, 2. vieta Renātei Pastarei un Danai Rinkus, 3. vieta Martai Lais, atzinība Otto Kovči un Lienei Ancānei. Grupā no 10 līdz 15 gadiem 1. vieta Evai Meikališai, 2. vieta Ievai Karpenko, 3. vieta Gitai Paeglei, specbalva Karīnai Odrašovai, atzinība Dacei Eniņai, Ievai Karpenko, Zanei Gaidukai. Bērnu zīmējumus visi, kas vēlējas, varēja apskatīt kultūras nama foajē.

Svētku norises laikā mazie un lieli vēroja Līvānu 1. un 2. vidusskolas, Laimiņas un Pastariņa sākumskolu, Jēkaba Graubiņa Līvānu mūzikas skolas un Līvānu bērnu un jauniešu centra (LBJC) muzikālo kolektīvu uzstāšanos, kā arī saņēma svētku sveicienu no bērnudārza «Rūķi» mazuļiem Taņas un Mārtiņa.

Tai pat laikā «Atrāciju pilsēta» pie sevis vilināja veiklos un azartiskos, kuriem bija visas iespējas uzvarēt vai nu «Pie Aladina» vai «Raganu midzeni». Ja tur nepaveicās, varēja doties «Pie Peņijas Garzeķes» vai gremdēties «Ūdens valstībā» un visur pelnīt konfekšu balvas. Bravo mazajiem bērniem, kuri izrādījās aktīvāki un veiclāki. Spēkus

zaudējušie varēja uzpildīties bufetē, vai šo to pamakšķerēt laimes akā jeb loterijā, vai arī baudīt mākslu. Jo ļoti krāsaina publika bija «Grupas Trupas» (vad. I.Ārsmeniece) aktieri S.Godo «Sveiciens Beketam jeb Pavļiku gaidot», kura tika spēlēta uz Līvānu 1. vidusskolas trepēm un pievilināja ieinteresētu skatītāju pulciņu, kas, savukārt, atvilināja Līvānu TV operatoru Jāni Magdaļenoku, kurš filmēja visu, kas notika. Un viss, kas notika, beidzās ar pūķa palaišanu saules lietus debesīs. Pūķus to darinātāji bija atveduši no Preiļu jauno tehniku stacijas, kur tie top metodiķa un pulciņa vadītāja Guntara Ormaņa vadībā. Guntaru Ormani LBJC direktore Valija Poikāne centās pārvilnāt uz Līvāniem, jo arī Līvānos par lidojošiem pūķiem interesējas daudzi bērni.

«Saulis lietus gājiens» pār Dubnas tiltu.

«Grupas Trupas» paklānīšanās brīdis pēc nospēlētās izrādes. Pirmā no kreisās — grupas vadītāja Ilze Ārsmeniece.

Lai viss notiktu, ļoti centās gan LBJC, gan pilsētas kultūras nams, un palīdzīgu roku viņiem sniedza Līvānu pilsētas dome, firmas «Asija», «Ome-ga», «Agnese», «Uļvo», «Zaļā aptieka», «Daugulis un Co», «Livengoft», «Avenīte», bistro «Ikars» un Preiļu KSS Līvānu patērētāju biedrība. Svētku noformējumu veidoja Alla Griņeviča no Līvānu KN, svētkus vadīja LBJC metodiķe Ilze Kotāne, bet metodiķei Birutai Mazurei bija unikāla iespēja izjust, kā tas ir — būt pilsētas simbolam — vanadziņam.

Taņa un Mārtiņš no bērnudārza «Rūķi» ar sveicienu visiem mazajiem un lielajiem, bet ar atrakciju vadīšanu Aladins šoreiz tika galā bez burvju lampas.

Viss, kas reiz notiek, arī reiz beidzas, un, ja tā, tad atā vēl pēc 10 gadiem «Saulis lietū Līvānos-80»!

Daina Kursīte
A.Kursiņa foto

Nenokavēsim sējumu kopšanu

Pēc ilgstoša lietavu un vēsa laika perioda ir iestājies sauss un saulains laiks, kas sekmē gan kultūraugu, gan, jo sevišķi, nezāļu strauju augšanu vasarāju sējumos. Ikvienam laukkopim ar sevišķu rūpību jāapskata savi sējumi, jānosaka nezāļu apkarošanas vajadzība. Ar visu atbildības sajūtu varu teikt, ka praktiski nav tīrumu, kuros nebūtu jāapkaro nezāles. Ja tas nav veikts agrotehniski, to nekavējoties jāveic ķīmiski.

Nezāļu kaitīgumu sāk just, ja graudaugu sējumos uz 1 m² ir 10-15 ismūža nezāles (balandas, pērkones, akli, sūrenes u.c.) vai 1-3 daudzgadīgās nezāles (usnes, mīkstpienes, kosas utt.). Jāatceras, ka jāmeslo kultūraugi, bet nevis nezāles, kuras daudz labāk izmanto augu barības vielas. Tā kā mūsu sējumos nezāļu ir vismaz 5 līdz 15 reizes vairāk nekā norādīts iepriekš, tad droši var teikt, ka nezāļu apkarošana vienmēr atmaksājas, jo tās neapkarojot raža samazinās par 20-60%, gan augot, bet jo sevišķi novācot, jo kombains nespēj atsijāt graudus no lielās nezāļu un salmu masas.

Lai sējumiem un videi nenodarītu ļaunumu, ir vajadzīgas zināšanas un jāievēro herbicīdu lietošanas noteikumi, tas ir, jālieto tādi, kuri piemēroti apsmidzināmai kultūrai un tur augošajām nezālēm, optimālā devā, jāizmanto optimālā laikā un kvalitatīvi.

SIA «Remontnieks» (tel. 65147) bijušajā «Agrokīmijas» bāzē Rušonā var iegādāties herbicīdus nezāļu apkarošanai graudaugu sējumos ar ilggadīgo zālāju pasēju — bazarānu 3-4 l/ha, MCPA 0,8 l/ha, bez zālāju pasējas — amīna sāls 1-2 kg/ha. Šos līdzekļus pielieto, kad graudaugiem ir trīs lapas un līdz cerošanas beigām. Granstars + citovets 10-12 g/ha + 50 ml/100 l. Lontrels 0,2-0,3 l/ha (tikai pret daudzgadīgām nezālēm — usnēm, mīkstpienēm u.c.). Abus līdzekļus pielieto periodā līdz pēdējās lapas parādīšanās laikam. Lontrelu var pielietot arī cukurbietēm un lopbarības bietēm 0,2-0,5, kukurūzai un kāpostiem 0,4-0,6, liniem 0,3-0,4 kg/ha. Nabu lieto vārpatas apkarošanai linu sējumos. Ažilu vārpatas apkarošanai 1-1,5 l/ha, semerons nezāļu apkarošanai kāpostos.

Insekticīdi dažādu lapu graužēju apkarošanai Bi-58 apmēram 1 l/ha un decis 0,3 l/ha. Pret augu slimībām bailetons.

Lai palielinātu ziemas kviešos lipekļa saturu, jādod apmēram 1 cmt/ha amonija salpetra no vārpošanas sākuma līdz ziedēšanai.

Jāatgādina, ka šogad valsts nemaksā subsīdijas par šķirnes sējumiem, bet lai saglabātos šķirne, lauku apskatei (aprobācijai) un sējumu reģistrācijai jūnijā jāpiesaka sējumu platības Valsts sēkļu inspekcijai (Rēzeknes ielā 35), kas jūlijā veiks minēto darbu, citādi šķirnes sējumi paliks bezšķirnes.

Jāatgādina, ka valsts arī turpmāk sola maksāt subsīdijas par pārdotajām šķirnes sēklēm, kā vasarāju, tā ziemāju kultūrām, kā arī par iesētajiem garšķiedras liniem, kuru sējumi nekavējoties jāpiesaka lauksaimniecības departamentā.

J.Kivlenieks,
rajona lauksaimniecības
departamenta galvenais agronoms

Līvāniem-70

▼ 7. jūnijā 1926. gadā Līvāniem oficiāli tika piešķirtas pilsētas tiesības, un tā caur 70 laiku lokiem, caur cilvēkiem, varām, notikumiem pilsēta mainījies līdz šodienai. Par to, ko katrs laiks ienesis un atstājis pilsētā, daudz varētu stāstīt cilvēki, kas, vai nu vēlēti vai iecelti, vadijuši visu Līvānu pilsētas dzīvi.

Pēc Daugavpils arhīva (IK un DDP sesiju protokoliem) un skolotājas Gaidas Ziedas tēva pierakstu ziņām, ko apkopojusi Līvānu pilsētas domes priekšsēdētāja vietniece Renāte Šmukste, pilsētas vadības priekšgalā bijuši: Tročimovs — 1. vēlētājs pilsētas galva; J.Zvanitājs — līdz 1940. g.; Upenieks (sekr. Šapkins) — 1940. g.; Kažoks — pilsētas galva — vecākais, kuru iecēla rajons, 1942. g.; Pēteris Daģis (sekr. Pēteris Kārklīns), ar 1944. g. 16. augustu (paraksts IK protokolā);

Pēteris Krastiņš (sekr. P.Kārklīns), ar 1945. g. 25. janvāri (paraksts IK protokolā); Eduards Šmuksts (sekr. P.Kārklīns, Vladislavs Čakšs), ar 1945. g. 6. jūniju (paraksts IK protokolā); Augusts Skutelis (sekr. V.Čakšs), ar 1946. g. 2. februāri (paraksts IK protokolā); Izidors Kalvāns (sekr. V.Čakšs), ar 1946. g. 25. februāri (paraksts IK protokolā); Trafilins Stepanovs (sekr. V.Čakšs), ar 1946. g. 29. aprīli (paraksts IK protokolā); Izidors Kalvāns (sekr. V.Čakšs), ar 1946. g. 7. oktobri (paraksts IK protokolā); Ivanovs (sekr. V.Čakšs), ar 1947. g. 25. augustu (paraksts IK protokolā); Ivanovs (sekr. V.Čakšs), ar 1948. g. 30. janvāri (Līvānu pils. DDP 1. sas. 1. sesijas protokols); Alberts Kociņš (sekr. V.Čakšs), ar 1949. g. 23. aprīli (Līvānu pils. DDP 1. sas. 6. ses.); Pēteris Zieds (sekr. Šaršune, Spodra Medusone), ar 1950. g. 31. martu (1. sas. 12. ses.); Ivars Zolbergs (sekr. Herta Raudoviča), ar

1950. g. 24. decembri (2. sas. 1. ses.); Vladislavs Čakšs (sekr. Kozlovskā, Raudoviča), ar 1952. g. 30. maiju (2. sas. 18. ses.); Vladislavs Čakšs (sekr. Velta Ozolņikova), ar 1953. g. 13. martu (3. sas. 1. ses.); Jānis Kovalovskis (sekr. V.Ozolņikova), ar 1953. g. 29. oktobri (3. sas. 6. sesija); Alberts Kociņš (sekr. V.Ozolņikova), ar 1955. g. 14. martu (4. sas. 1. ses.); Vitolds Meirāns (sekr. V.Ozolņikova), ar 1957. g. 21. martu (5. sas. 1. ses.); Vitolds Meirāns, ar 1959. g. 7. martu (6. sas. 1. ses.); Aleksandrs Jeromins (v.i.), ar 1960. g. 28. janvāri (6. sas. 6. ses.); Josifs Petroņecs (sekr. V.Ozolņikova), ar 1960. g. 10. martu (6. sas. 7. ses.); Josifs Petroņecs, ar 1961. g. 30. martu (7. sas. 1. ses.); Vasilis Belajevs (sekr. V.Ozolņikova), ar 1962. g. 19. septembri (7. sas. 10. ses.); Lidija Linkum (sekr. Drosma Šeflere), ar 1965. g. 30. martu (9. sas. 1. ses.);

Gurijs Ivanovs — IK priekšsēdētājs (sekr. D.Šeflere), no 1965. g. 28. decembra (9. sas. 5. ses.) līdz 1981. g. aprīlim; Alfrēds Belavskis — IK priekšsēdētājs, no 1981. g. maija līdz 1984. g. decembrim; Pēteris Bortulis — IK priekšsēdētājs, no 1985. g. marta līdz 1987. g. jūnijam; Jānis Znotiņš — IK priekšsēdētājs, no 1987. g. septembra līdz 1991. g. maijam; Arnolds Jelisejevs — valdes priekšsēdētājs, no 1991. g. jūnija līdz 1994. g. jūnijam; Visvaldis Gercāns — domes priekšsēdētājs, no 1994. g. jūnija.

Daudzi no viņiem jau aizgājuši viņšaulē, un mēs vairs neuzzināsim, kādu viņi izjutuši savu laiku, pilsētu, tās iedzīvotājus, un kā viņi vērtētu to, kas Līvānos notiek šodien. Citi pilsētas kādreizējie vadītāji šobrīd vairs nav līvānieši, bet dzīvo un strādā citās pilsētās. Savukārt tie, ar kuriem pilsētas jubilejas priekšvakarā runājam par «vecajiem labajiem laikiem», joprojām dzīvo Līvānos un ikbrīd var salīdzināt pilsētas vakardien un šodien.

Caur laiku lokiem atpakaļ pie tevis, pilsēta

Gurijs Ivanovs — Līvānu pilsētas DDP IK priekšsēdētājs no 1965. gada 28. decembra līdz 1981. gada aprīlim. Šodien — pensionārs un 2. grupas invalīds. Viņa laiku vēl daudzi līvānieši šodien atceras kā «vecos labos komunistu laikus» — industriālā uzplaukuma periodu, kad visiem bija darbs un šīs dienas problēmas pat sapņos nerādījās. G.Ivanova laikā pilsēta uzbūvēta tāda, kādā mēs šodien dzīvojam.

«Kad sāku strādāt, man bija 34 gadi. Es biju izpildkomitejas 17. priekšsēdētājs, pirms manis visi strādāja gadu, divus. Dzīvi šodien palikuši Eduards Šmuksts, Vitolds Meirāns, Aleksandrs Jeromins.

Strādājām, priedzējoties par katru mājas sienā iemūrēto ķieģeli, tagad neko vairs necel, tikai demolē un izlaupa. Manā laikā elektrificējām un noasfaltējām visas pilsētas ielas. Asfaltēšanai toreiz nebija ne kaņķas, bet, pateicoties maniem kontaktiem ar Rīgu un toreizējā PMK priekšnieka Rūdolfa Majevska palīdzībai, asfalta segumu uzklājām par 200 tūkstošiem rubļu. Pat prokuratūra ieinteresējās, no kurienes nauda. Daugavpilieši, kuri tās ielas Līvānos asfaltēja, teica, ka tādos apmēros to pat Daugavpilī nevarot atļauties, bet Līvānos viens traks priekšsēdētājs liek asfaltu tur, kur suns aizskrien.

No 8. līdz 10. piecgadei (1965.-1980.) Līvāni strauji attīstījās: paplašinājās stikla fabrika, tika celta biokīmiskā rūpnīca, 1972. gadā darbu sāka eksperimentālā būvmateriālu rūpnīca un vēlāk arī mehāniskais cehs, kur ražoja nestandarta iekārtas lauksaimniecības objektiem, kopā ar zviedru un poļu speciālistiem uzcēla LEMBK, 1971. gadā izveidoja Līvānu PMK daudzstāvu namu celtniecībai, līdz 1976. gadam paplašinājās ražošana kūdras fabrikā. Uzcēla 1. vidusskolu 1072 skolēniem un piebūvi 2. vidusskolai 600 audzēkņiem, paplašināja slimnīcu, uzbūvēja jauno dzelzceļa staciju, kinoteātrim piebūvi, 1974. gada oktobrī jauno kultūras namu 600 vietām. Tika uzcelts bērnu dārzs 140 vietām, norisinājās plaša daudzdzīvokļu māju celtniecība, sāka kursēt pilsētas autobuss.

Gribējām celt vēl vienu bērnu dārzu Daugavpils un Kurzemes ielu stūrī, jaunu aptieku, vieta bija izvēlēta arī viesnīcai, projektu izvēlējāmies poliklīnikai, bet to cēla vairs ne manā laikā, kad gāju pensijā, sākās arī jaunās domes ēkas celtniecība. Katram objektam ir sava vēsture, daudz

kas tika izkarots, pat uz Maskavu rakstījām. Katrā ziņā ar IK tika saskaņota visu objektu celtniecība, uz visām atļaujām ir mans paraksts.

Pilsēta daudzreiz bija labāko skaitā republikā, arī man 1976. gada 23. jūnijā uz Līvānu 50 gadu jubileju piešķīra godarakstu par panākumiem darbā un aktīvu sabiedrisko darbu.

Ļoti labs kontakts man bija ar uzņēmumu vadītājiem, — ja viņi palīdzēja man, arī es viņiem palīdzēju. Piemēram, — atnāk pie manis mehāniķis no PMK, viņš jaunu mašīnu nopircis, un vajag garāžas vietu. Es saku — uztaisisi bērnu rotaļlaukumam šūpoles, būs tev garāžas vieta. Pilnīgi visu atbalstīja rūpnīcas. Ja es kādu nedēļu nepazvanīju, piemēram, LSF direktoram Jānim Zosinam, viņš uztraucās, ko es nezvanu un neko neprasu. Ļoti daudz palīdzēja biokīmijas direktors, patērētāju biedrību savienības direktors Kārlis Neicgalis u.c.

Es biju partijas biedrs, bet rajona komiteju neklausīju, viņi runāja daudz, bet neko nepalīdzēja. Vienu gadu 97 tūkstošus rubļu, ko vajadzēja sadalīt starp Preiļiem un Līvāniem, Preiļi paņēma sev ielu asfaltēšanai. Es rajona sesijā protestēju, bet viņi teica, — Ivanov, neklaigā, nākošajā gadā naudu dabūsi. Tā arī neko nedabūju.

Bet mēs dzīvojam, jo mums tomēr bija perspektīva. IK visu paši darījām, mums nebija ne arhitekta, ne vispārējo lietu daļas, bez manis vēl bija sekretāre, mašīnrakstītāja, grāmatvede, palīgs un karaklausības uzskaitē. Toreiz bija 50 deputāti, aktīvi darbojās Jānis Vuškārnīks, Gaida Zieda, Natālija Stīvrīške. Mums vēl vajadzēja atbildēt arī par gaļas un piena sagādi un nodokļu iekasēšanu no diviem kolhoziem — «Rīts» un «Zelta vārpa».

Savā darbā balstījās uz ielu komitejām, pat neizejot no IK zināju, kas pilsētā notiek. Bija mums brīvprātīgie kārtības sargi, pats daudzus gadus vadīju kārtības sargu štābu. Sastādījām grafikus, regulāri dežurējām, jo arī toreiz visādā nejaucību pietika, bet tika pieņemti mēri, strādāja sabiedrība. Labākajiem devām godarakstus, avīzē publicējām, ielu komitejām rīkojām atpūtas vakarus. Bija daudz arī kultūras tradīciju un pasākumu, ko rīkoja Lauma Balode, Gaida Zieda, Natālija Stīvrīške, Aina Kalvāne. Toreiz darbojās pat veco ļaužu deju kolektīvs, ko vadīja pensionārs Zieds.

Es savā laikā biju pieredzes apmaiņā Tukumā, un uz Līvāniem atvedu labu ideju — konkursu «Kļūsti skaistāka, mana pilsēta». Visu to komisiju vadīja Jānis Liepa — toreizējais LEBR galvenais inženieris. Arī Jēkabpilī varēja daudz laba redzēt.

Šodien Līvānos daudz kas notiek, bet it kā pilsētas vadība sev to dara, tai vairāk būtu jāiet tautā un jādzīvo ar tautu, nevis jānodalās savrup. Es pat uz ielas tikos ar cilvēkiem un varēju palīdzēt, tagad cilvēkam uz domi jāiet precīzi noteiktā dienā. Štati lieli, algas lielas, bet paši baidās no krēsla piecēlīties.

Tas, kas Līvānos mājas šodien brūk, tas ir nesaimnieciskums. Ražošanu vajag atjaunot, lai cilvēkiem ir darbs, labi, ka pagaidām vismaz mazais bizness ir.

Un vēl, — es no IK pensijā aizgāju, arī daudzi mūsu darbinieki ir veci un slimi. Kaut mums tagadējā dome pāris latus zālēm iedotu, man malku atvestu. Vajadzētu tomēr tos vecos darbiniekus atcerēties...»

Jānis Znotiņš — IK priekšsēdētājs Līvānos no 1987. gada septembra līdz 1991. gada maijam. Šodien — DzkSU galvenais inženieris un pilsētas domes deputāts. Viņa laiks — cīņa par Līvānu pašvaldības pašnoteikšanos.

«Pirms manis IK priekšsēdētājs bija Pēteris Bortulis, kad viņš aizgāja, daudziem līvāniešiem tika piedāvāta šī vieta, bet neviens negribēja iet zemās apmaksas dēļ. Es tai laikā biju padomes deputāts, man arī izteica šo priekšlikumu, un, vienā no rajona IK ārkārtas sesijām es tiku ievēlēts. Zaudēju algas ziņā, arī kompensāciju man nesamaksāja, jo šis bija vēlēts amats.

Vēl nebiju iesācis strādāt, kad mani izsauca uz IK, — kultūras nams bija slēgts, tecēja jumts un siena bruka nost, arī restorāns nobrucis un slēgts. Rajons iedalīja naudu, atrada izpildītājus, sabojājām mēs jumtus, sataisījām sienu un restorānu.

Toreiz pilsētai nebija nekādas teikšanas, tikai zīmogs, visu lēma rajona IK. Visos jautājumos, pat izrakstīšanās un pierakstīšanās, cilvēki brauca uz Preiļiem. Rajona struktūrvienību, kas būtu pakļautas pilsētai, nebija. Uz Līvāniem pat pēc mūsu aicinājuma priekšnieki nebrauca.

Manā laikā pilsētā tika noasfaltēts laukums pretī pastam, uzbūvēti pilsētas jaunie kapi, noasfaltēts ceļš uz kapiem un Dzirmavu iela, uzsāka rekonstrukcija elektrības līnijām (uz visām ielām nomainīti stabi). Tika no Preiļiem izvienoti «Siltumtīkli». To es panācu, pateicoties tā laika Preiļu «Siltumtīklu» direktoram, arī Rīgā piekrita. Bet DzkSU izvienošanai rajona vadība bija kategoriski pret, protestēja arī iecirkņu vadītāji Līvānos, jo nebija garantijas, ka tādejādi nebūs jāaiziet no darba. Ministrijās pilsēta nevarēja tikt un savas problēmas izrunāt, jo zemākais līmenis bija rajona IK. Pateicoties Jā-

nim Liepam, kurš mani iepazīstināja ar vienu kuratoru Ministru Padomē, ar kura palīdzību tālāk tika risināts šis jautājums, pēc ministrijas kolēģijas izbraukuma sēdes Līvānu komunālajai saimniecībai atļāva izvienoties.

Ar lieliem skandāliem panācu arī to, ka Līvānu policijas iecirkni (vēlāk domē) sāka strādāt pasu galda štata darbinieks. Manā laikā izveidoja Līvānos arī notariāta kantori.

Visi līdzekļi uz Līvāniem nodalījās centralizēti. Tāpat, ja mājas būvēja, rajona arhitekts iesniedza savus priekšlikumus, un ar pilsētu nesaskaņoja. Kad mājas nodeva ekspluatācijā, pieņemšanas komisija arī tad pilsētas IK neaicināja. Ar lieliem skandāliem tomēr pārstāvis no Līvānu IK tika iekļauts, bet neko respektējamu panākt nevarēja. Par mājām Lačplēša 1 un 15 un Sporta 7 protestējām, ka tur nav viss izdarīts, bet ekspluatācijā tās pieņēma tik un tā.

Tai laikā cilvēkiem palīdzēja organizācijas, bija arī šefības palīdzības. Ar LEBR direktora A.Sedvalda palīdzību noasfaltējām Celtniecības ielu, uzsākām attīrīšanas iekārtu rekonstrukciju.

Sapulcēs visu ar ielu komitejām risinājām. Tad nāca atmodas laiks, pārdēvējām 4 ielas (tagad Daugavpils, Stacijas, Cēlītes, Dzirmavu), toreiz bija pat rajona prokuratūras protests.

Tai laikā pilsēta būvējās uz iestāžu un organizāciju rēķina. Bija arī sakopšanas nedēļas, kad visi gāja ar slotām un grabekļiem un savus iecirkņus tīrīja. Tagad sapoš bezdarbnieki, cilvēki paši reti pat valsts karogu svētkos izkar, 5 stāvu mājām mūsu DzkSU darbinieki karogus jau centralizēti izvadā. Toreiz arī ar atkritumiem bija aizkrautas visas malas, bet tagad tas notiek tīri brutāli, — viss sakopts, bet kāds tik un tā to šmuci izber, tad pats pazvana un izlamā, — ko jūs neskatāties, ka tur tik netīrs.

Priecīga nekā nav un nevar būt, jo Līvānos padziļinās krīze. Darbavietu nav un tuvākā laikā arī neradīsies, tie rūpnīcās izveidotie SIA pagaidām darbojas bez rezultātiem. Žēl, ka tad, kad Līvāni bija otrā mazpilsēta — rūpniecības centrs, līdzekļi tika nopumpēti uz Preiļiem, kur tos centralizēti sadalīja.

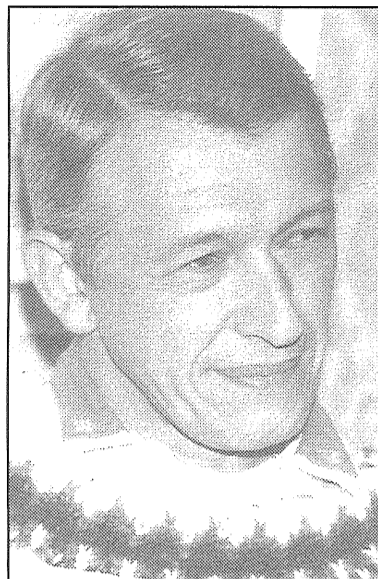
Tagad visur nāk politiskās valdības, bet malā aiziet profesionāļi. Pie mums visas valdības bijušas, šķēle vēl nav bijis. 5 minūtes izskrien rūpnīcas, jā, jā, bezdarbs, bet viss jūsu pašu rokās. Bet palīdziet taču! Tā pirkšana — pārdošana drīz beigsies, veidojas lieli tirgotāji, mazie izputēs. Ja neies ražošana, nebūs ekonomiskā pamata, bet valdībai nav pat ekonomiskās attīstības programmas.

Šodien cilvēki ir nervozi, jo nav rītdienas, jaunie nezina, vai te atgriezies. Paldies dievam, ka vēl daži cilvēki Līvānos uz ielas pasmaida, darbojas un domā ar perspektīvu.»

Skats uz Rīgas ielu.

Līvāniem-70

Arnolds Jelisejevs — valdes priekšsēdētājs no 1991. gada jūnija līdz 1994. gada jūnijam. Līvānietis no 10 mēnešu vecuma. Viņa laiks — asu pretrunu un šīsdienu skatījumā, kuri ožu pilns. Toreiz gan tie nebija kuriozi, bet dzīves lielās problēmas.

«Mani ievēlēja par padomes priekšsēdētāju, J.Znotiņš bija IK priekšsēdētājs.

Pēc pašvaldību reformas IK likvidēja kā izpildinstitūciju, un tika izveidota valde. Ja IK locekļi bija no malas ar padomes lēmumu iecelti cilvēki sabiedriskā kārtā, tad valde sastāvēja tikai no vēlētajiem ievēlētiem deputātiem, kas sastādīja pilsētas pašvaldību.

Pēc reorganizācijas padomes priekšsēdētājs palika par valdes priekšsēdētāju, bet J.Znotiņš tika ievēlēts par vietnieku. Gan pirms, gan pēc reorganizācijas mēs kopā risinājām visas problēmas. Šajās vēlēšanās Tautas fronte bija reāls politisks spēks, un tās izvirzīti deputātu kandidāti vinnēja 100%.

Tas bija ļoti asu pretrunu laiks. Vieni mēģināja uzsākt privātbiznesu, citi gribēja likvidēt esošo. LSF bija sasaukta izbraukuma padomes sesija, bija uzaicināti valdības un rajona pārstāvji, un jautājums bija par LSF slēgšanu, lai to iznestu ārpus rūpniecības zonas.

Nākamā kārtā bija biokīmiskajai rūpniecībai. Visi kļiedza, — mūs indē nost, gribam tīru gaisu. Šodien tīrs gaiss ir, bet nav darba un nav ko ēst.

Māju celtniecība sāka apstāties jau pirms manis. Ministrijas uzņēmumu nopelnīto savāca sev, un tad centralizēti padalīja. Tas uzņēmums, kas bija nopelnījis visvairāk, saņēma vismazāk. Tagad pašiem jādomā, bet tos, kas mēģina kaut ko darīt, nožņaudz nodokļi, darītāji metas uz galvas atvārā, nezinot, kas viņus sagaida.

Jau toreiz uzņēmumiem bija problēmas. Pēc 1991. gada neatkarības deklarācijas Krievija sāka pret mums ekonomiskās sankcijas, un vairs neteica, kam kas kur jāšūta. Sākās tirgus ekonomika un konkurence darba tirgū.

Mana laika asākā problēma bija dzīvokļi, rindas milzīgi garas, dzīvokļu trūka, un pa gadu labi, ja 2-3 dzīvokļus iedeva. Cilvēki tādēļ nāca ar visādām izziņām. Tagad nāk pēc pabalstiem.

Deklarāciju pabalstu sistēma sāka veidoties 1993. gada vidū, un ar apkures sezonas sākumu «laidām» to vaļā. Tān rītā, kad nācu uz darbu, visas valdes mājas kāpnes un koridori pilni ar cilvēkiem. Saku, — palaidiet, lūdzu, garām, bet viena tante man ar elkoni vēderā, — «Tī kuda

lezeš bez očeredi?» Pirms tam skaidrojām Līvānu TV, ka deklarācijas pieņems veselu mēnesi...

Trakākais periods bija taloni, — mēs tos sākām un arī beidzām. Mēs tos talonus zīmogojām naktīm visi pēc kārtas, un visiem no zīmoga rokas bija tulznās. Trīs dienas bija jāapzīmogo 10-12 miljoni talonu, sākot ar putrainiem, beidzot ar zeķēm. Veselas grāmatas tika rakstītas, lai atskaitītos par katru talonu, neizlietojie tika saskaīti, sapaikoti, apzīmogoti un vesti nodot uz Preiļiem.

Vēl trakums bija rūpniecības preču dalīšanā. Bija rajona rīkojums, ka patērētāju biedrībai (tai bija tirdzniecības monopols) jāiesniedz valdei saņemto preču saraksts — mikseri, gludekļi, televizori, pat divāni un gultas. No divānu un gultu dalīšanas es kategoriski atteicos. Preces sadalīja pa organizācijām, tās taisīja izlozes, bija speciālas komisijas. Toreiz cilvēki aiz komisijas durvīm drebēdami gaidīja, kam tiks vienīgā veļasmašīna vai viens no diviem gludekļiem uz 1300 strādājošajiem. Ļoti maz bija cilvēciskas attieksmes.

Arī attieksme pret pilsētu cilvēkiem visos laikos ir bijusi draņķīga. Spēku izlieto, lai kaut ko salauztu, nevis, lai saņemtu. Manā laikā iztērējām 42 tūkstošus rubļu, lai uz visām ielām saliktu jaunas ceļa zīmes. Tas tika darīts pusgadu, bet darbs vēl nebija pabeigts, kad jau viena trešdaļa zīmju bija sabojātas. Tā nauda jau nekrita no gaisa, to mēs visi nodokļos maksājām. Arī grūžus, kur bēra toreiz, ber arī tagad.

Manā laikā tika veikta bērnodārzu reorganizācija, jo visi bērnodārzī «mira nost». Tas bija nepopulārs lēmums, — daudzi darbinieki bija jāatlaiz, jo paturēt viņus un nemaksāt algu nevarējām. Bērnodārzos tika izvietotas Pastariņa un Laimiņas skolas un mūzikas skola. Lielākais bērnodārzs Rūķīši tika atstāts, viens korpuss iekonservēts, divos notiek nodarbības.

Vieni no pirmajiem Latvijā pieņēma lēmumu par Ļeņina galvas noņemšanu. To es pats personīgi un deputāts Vībāns kalām nost. Pēc tam sadūšojās attiecīgi dienesti, arī to postamentu novāca un apraka pilsētas izgāztuvē. Tagad pilsētas domes priekšā tirs laukums, un es nedomāju, ka tur atkal kāds jāliek.

Arī «Raudu mūri» pie mājas Rīgas ielā 128 novāca manā laikā. Toreiz lamājās, — nauda ieguldīta, tu tagad to tērē un jauc nost. Šodien daudzi pat neatceras, ka tāds mūris bija.

Tika pārņemta arī kaudze valsts īpašumu pašvaldību īpašumā, ar LEBR direktoru A.Sedvaldu bija garas diplomātiskas pārunas par katlu mājas pārņemšanu.

Pilsētas galvas amats ir cīnītāja amats, visu laiku man bija jācinās, lai pilsētai nenotņemtu līdzekļus. Arī cilvēkiem es nesolīju to, ko citi, bet skaidroju reālo situāciju. Bet cilvēki ir tā iekārtoti, ka viņiem jāsolā, ka būs labāk. Tomēr Līvāni un mūsu rajons attiecināms uz depresīvajiem, kur nekas dzižs nenotiks, kamēr nenotiks augšā. Valstij ir likumi par soda sankcijām, bet nav uzņēmēju tiesiskās aizsardzības. Tāpēc arī Līvānos ārvalstu firmas ar savu kapitālu negrib ienākt, kaut interesējošas daudz. Pilsētā ir spēcijs intelektuālais un tehniskais potenciāls, bet nav iespējas to likt lietā, jo nav noieta tirgus. Ar zaudējumiem arī neviens strādāt negribēs.

Tomēr es uzskatu, ka līvānieši tik daudz enerģijas iztērētu savu problēmu risināšanai, cik tērē svešu problēmu risināšanai, viņiem problēmu vairs nebūtu...»

Visvaldis Gercāns — pilsētas galva no 1994. gada jūnija. Viņa laiku var raksturot īsi — lejā nu mēs esam, tā ka attiek vien atsperties un celties augšā. Visvaldis Gercāns ieles vēsturē arī ar to, ka viņa laikā Līvāniem tika svinēta tik daudz aprunāta 70 gadu jubileja.

«Līvānus es izjūtu caur cilvēkiem, mazāk kā ģeogrāfisku vietu. Es neteikšu, ka Līvāni būtu pati skaistākā pilsēta, bet jauka šeit ir vecā apbūve, pārceltuve, daudz ir vietu, kuras vēl jāsakārto.

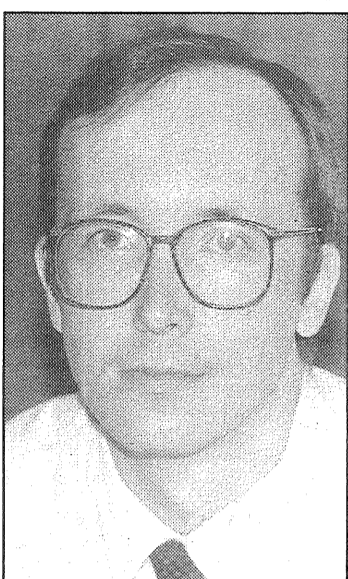
Ja es domāju par Līvāniem, uzreiz prātā nāk tie cilvēki, kas kaut ko dara. Es negribu pilsētu saistīt ar tiem, kas saka, — jūs mani nodrošiniet, iedodiet to un šito. Lai kāds atnāktu no malas un kaut ko iedotu, sākumā jāieliek kolosāls darbs pašiem.

Jau esam izveidojuši pilsētas attīstības plāna uzmetumu. Ir apkopoti visi jēdzieni, ar ko saistās Līvāni, kas pilsētā ir un kā vēl nav. Nav mums autoostas, apvedceļa, siltumtrases bez zudumiem, lauksaimniecības produktu pārstrādes, viesnīcas, darbavietu utt. Tuvākā laikā sāksim teritoriālās attīstības plānošanu, un, ja zinām, kas būs vajadzīgs perspektīvā, optimālāk varēsim ieguldīt līdzekļus.

Nezinu, vai kādam Līvāni šodien saistās arī ar tādām nemateriālām lietām kā mīlestība, uzticība, cieņa.

Daļa ir sapratusi, ka nauda jānopelna, un savu dzīvi lieliski nokārtojuši, bet daļai domāšana palikusi kā padomju cilvēkam, viņi kaut ko gaida, cer uz valdību, pašvaldību. Ir tiešām liela iedzīvotāju kategorija, kas nevar sev palīdzēt, es apzinos, ka vienīgā cerība viņiem ir pašvaldība. Arī biznesu visi netaisīs, lielākā daļa strādās algotā darbā.

Man negribas pašam kļūt tādām, kas cer uz valdību, bet,

diemžēl, reģionālās attīstības politikas valstī nav, un ekonomika attīstās pilnīgi haotiski. Kamēr nebūs reģionālās attīstības politikas, saviem spēkiem izķepuroties nav iespējams.

Sobrid mēs veidojam Līvānu infrastruktūras aprakstu, un šo dokumentu nodosim Latvijas Attīstības aģentūrai. Tā konkurence, kas tagad notiek ap celulozes rūpniecību, pierāda, ka sācies tas laiks, kad pašvaldības reāli konkurē savā starpā, un katram ir jāmekā intelektuāli pierādīt tos plusus, kas var būt par labu konkrētam ekonomiskajam virzienam.

Es optimismu neesmu pazaudējis, redzu pozitīvas izziņas — Līvānu privāto biznesu, piemēram. Ceru uz tiem uzņēmējiem, kas paši taisa savu kapitālu. Skaidrs, ka ar pilnu slodzi vairs nedarbosies māju būves kombināts, ne arī biokīmiskā rūpniecība, reālāk varētu paplašināties stikla un kūdras ražošana.

Ar Līvāniem ir tā, ka ar to kolhoza priekšsēdētāju, kuru visi slavēja, ka viņš esot kolhozu pacēlis. Priekšsēdētājs teica, — sliktāk vairs nevarēja būt, tā ka tālāk jau tikai labāk var būt...»

Materiālu sagatavoja D.Kurīte, A.Kursiņa foto.

Pēteris Tabūns aicina uz tikšanos

Lai Saeimas deputāts pareizi nospiestu to vai citu pogu, balsojot par kāda likumprojekta apstiprināšanu, kā arī, lai ar savu uzstāšanos Saeimas plenārsēdē varētu ietekmēt pārējos, nopietns arguments vienmēr ir vēlētajū viedoklis. Vismaz tā tas ir deputātam no LNNK, kurš 6. Saeimā tika ievēlēts Latgales vēlēšanu apgabalā — Pēterim Tabūnam. Tikšanās ar cilvēkiem viņam vienmēr sagādājis gandarījumu un prieku gan agrāk, kad bija žurnālists, gan vēlāk, kā Saeimas deputātam.

Sevišķi nozīmīgas ir individuālās personiskās tikšanās, kad cilvēks dalās gan savos priekšos, gan bēdās, lūdz palīdzēt atrisināt to vai citu likstu. Bieži vien, izstaigājuši pašmāju birokrātijas labirintus, dažkārt pat pēc Augstākās tiesas lēmuma cilvēki griežas pie deputāta kā pie pēdējās instances, kas vēl varētu palīdzēt.

Nesen notikušās P.Tabūna individuālās tikšanās ar iedzīvotājiem Rēzeknē, Balvos un Daugavpilī pierādīja, ka tas tiešām tā ir. Jāteic, ka lielākoties izdodas palīdzēt cilvēkiem. Kārtotāmie jautājumi ir dažādi — gan par transporta pakalpojumu un pirts cenu pazemināšanu pensionāriem, gan par slima cilvēka lūgumu palīdzēt, ietekmēt vietējo pašvaldību, lai samainītu dzīvokli no augstāka uz zemāku stāvu, nāk politpresesīe ar savām raizēm.

Šādu neatrisinātu jautājumu ir daudz, tādi noteikti ir sakrājušies arī preiļiešiem, par ko liecina daudzās vēstules, kuras pienāk deputātam. Tādēļ 14. jūnijā no plkst. 12.00 līdz 14.00 Preiļu rajona padomes ēkas 47. telpā Preiļu pilsētas un rajona iedzīvotājus individuāli pieņemšanā uzklaušīs 6. Saeimas deputāts P.Tabūns. Pēc tam, plkst. 15.00 rajona padomes zālē notiks deputāta tikšanās ar iedzīvotājiem. Visi laipni aicināti.

J.Žugovs,
6. Saeimas deputāta P.Tabūna palīgs

Jauno matemātiķu konkurss

Ne vienmēr dzīvē viss sokas tik raiti kā gribētos. Šoreiz tā noticis ar mūsu konkursu. Pēc neliela pārtraukuma — 4. kārtas uzdevumu atrisinājumi un konkursa rezultāti.

Uz 4. kārtas uzdevumiem vispilnīgākie atrisinājumi tika saņemti no šādiem skolēniem:

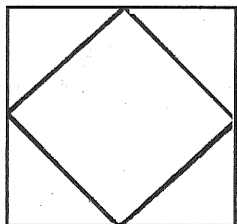
1. vieta: N.Grigalam (Rimicānu psk.).
2. vieta: M.Spriņģei (Rudzātu vsk.), E.Rekelim (Istras vsk.).

3. vieta: J.Burdo, J.Filipovai, A.Stepanovam, J.Volžankinai (Kārsavas 2. vsk.), V.Krupenko, V.Novakam, A.Kacerei, E.Novickim, A.Licim, N.Semjonovam, J.Vjateram (Daugavpils 1. vsk.).

Atzinība: S.Martuzānei, L.Puļam (Pušmucovas psk.), I.Beimertei, O.Ķlešnikai (Aizpūres psk.), J.Stukānam (Ludzas 2. vsk.), I.Vizulei (Salnavas psk.).

Norādes par 4. kārtas uzdevumu atrisinājumiem.

1.

2. Pieņemsim, ka uzdevuma prasība ir izpildāma. Saskaitīsim kvadrātā ierakstītos skaitļus.

Ja mēs tos summēsim pa rindām, tad visu iegūto skaitļu summa būs pāra skaitlis, bet ja mēs tos summēsim pa kolonnām, tad to summa būs nepāra skaitlis.

Tā kā summa nav atkarīga no saskaitāmo kārtības, tad iepriekš aprakstītā situācija nav iespējama un uzdevuma prasība nav izpildāma.

3. Ja ir doti pieci medus podi A, B, C, D un E,

1. svēršanā Pūks salīdzina A un B (pieņemsim, ka A<B).

2. svēršanā — C un D (pieņemsim, ka C<D).

3. svēršanā Pūks salīdzina abus smagākos podus. Tad iegūs vai nu A<B<D, vai arī C<D<B.

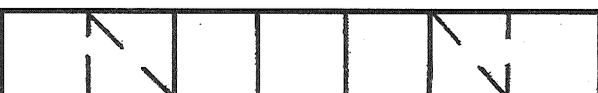
4. un 5. svēršanā atrod E vietu vai nu virknē A<B<C, vai arī virknē C<D<B.

6. un 7. svēršanā noskaidro atlikušā poda vietu.

4. Jā, var gadīties, ja, piemēram, biznesmenis katru mēnesi ieņem 1000 Ls un izdod attiecīgi katru mēnesi 700, 1050, 1100, 1100, 1100, 700, 1100, 1100, 1100, 700, 1100 Ls.

5. Locījumi jāveido, piemēram, tā, kā parādīts zīmējumā

(— ielocījums, — — —uzlocījums).

Paldies visiem risinātājiem par atsaucību. Bet paši neatlaidīgākie un zinošākie konkursa dalībnieki šogad ir šādi skolēni no Preiļu, Ludzas, Daugavpils rajoniem.

1. vieta: N.Grigalam (Rimicānu psk.), M.Spriņģei (Rudzātu vsk.).

2. vieta: L.Puļam (Pušmucovas psk.), E.Rekelim (Istras vsk.), J.Vjateram (Daugavpils 1. vsk.).

3. vieta: A.Kadakovskai (Vītoli psk.), V.Novakam, N.Semjonovam (Daugavpils 1. vsk.).

Atzinība: J.Burdo, J.Filipovai, A.Stepanovam, J.Volžankinai (Kārsavas 2. vsk.), V.Lelim, E.Rudovičam (Vītoli psk.), S.Martuzānei (Pušmucovas psk.), S.Šakurovai, T.Tomčīnai (Istras vsk.), G.Vilciņam (Ludzas 1. vsk.), E.Manuhinam, I.Zvārcīnai (Ciblas vsk.).

Visi konkursa dalībnieki tiek aicināti uz Jauno matemātiķu konkursa noslēguma pasākumu Preiļu 1. vidusskolā 2. augustā plkst. 14.30.

Pateicamies laikrakstam «Novadnieks» par atsaucību, kā arī skolotājam Abrickai, B.Rusakovai un I.Papsujevičai par konkursa popularizēšanu Ludzas, Daugavpils un Krāslavas rajonos.

Lai jums visiem jauka vasara!

Futbola apskats

● **Pirmajā rindā:** Dainis Martinovs, Ivo Caics, Andrejs Rikovs, Andrejs Pankratovs, Ēriks Kaļinovs, Artis Plivda. **Otrajā rindā:** Ritvars Kļaviņš, Edgars Mūrnieks, Raimonds Jaudzems, Ivars Stupāns, Andrejs Antonovs, Vadīms Skutelis, Artūrs Utināns. **Treneri:** Viktors Martinovs, Imants Babris, Jevgeņijs Nesterovičs.

● Pieaugušie. Latvijas čempionāta 2. līgas turnīrā ne pārāk veiksmīgi startē mūsu rajona komandas — abas ir izcīnījušas pa vienai uzvarai un piedzīvojušas pa 2 zaudējumus: Madona — Preiļi 1:4 (Ivanovs — 2, Vaivods, Fjodorovs), Ilūkste — Preiļi 2:1 (Rubins), Preiļi — Ludza 1:2 (Ivanovs), Līvāni — Ilūkste 0:3, Līvāni — Balvi 6:4, VAD — Līvāni 4:0. Turnīra tabula pēc 3 kārtām:

1. VAD (Rīga)	13—0	9
2. Ilūkste	8—2	9
3. Aizkraukle	6—7	6
4. Ludza	3—6	6
5. Preiļi	6—5	3
6. Līvāni	6—11	3
7. Balvi	5—10	0
8. Madona	4—10	0

● Daudz optimistiskāki ir Latvijas Lauku sporta spēļu pirmie rezultāti. Atgādināšu, ka apakšgrupā Preiļu rajona pretinieki ir Jēkabpils, Ludzas un Daugavpils rajonu koman-

das. Krāslavas rajons pēdējā brīdī no piedalīšanās atteicās. Pirmajā spēlē Jēkabpils mūsu komanda vinnēja laukuma saimniekus ar 2:1. Pirmie panākumu guva laukuma saimnieki, taču pēc tam mūsu futbolistiem bija vairāki vārtu momenti un vienu no tiem izmantoja Valdis Čingulis, bet spēles beigu daļā par pārkāpumu pret Aivaru Kurmi uz Jēkabpilies vārtiem tika nozīmēts 11 m soda sitiens un Aleksandrs Rukša bija precīzs. Tātad, pirmā uzvara. Nākamā spēle šini turnīrā mūsu komandai būs 12. jūnijā, kad Preiļos mērosimies spēkiem ar Ludzas rajonu, bet pirms tam — šodien 13.00 Preiļu stadionā mūžības ciniņš starp Preiļu un Līvānu komandām 2. līgas turnīrā.

● Veterāni. Preiļu rajona veterānu izlase aizvadījusi 2 spēles: Jēkabpils — Preiļi 1:1 (Rukša) un Preiļi — RTP (Rīga) 2:2 (Rukša, Nesterovičs).

1. Daugavpils	6—2	7
---------------	-----	---

2. Ogre	4—1	7
3. «Rinūži»	12—2	6
4. «Vecrīga»	2—1	3
5. Preiļi	3—3	2
6. RTP	2—2	1
7. Jēkabpils	3—8	1
8. Ventspils	2—5	0
9. «Latvijas bērzs»	1—5	0
10. Brocēni	1—7	0

● Latgales čempionāts (1983.dz.g.)

Pirmajā spēlē Rēzeknē mūsu zēni piekāpās laukuma saimniekiem ar rezultātu 0:2. Tabula pēc pirmās spēļu kārtas:

1. Daugavpils	7—0	3
2. Rēzekne	2—0	3
3. Jēkabpils	2—1	3
4. Madona	1—2	0
5. Preiļi	0—2	0
6. Ogre	0—7	0

● Latgales čempionāts (1984.dz.g.)

Preiļu zēni aizvadījuši pirmās divas spēles un abās izcīnījuši uzvaras: 5:2 pret Rēzeknes «Progressu» un 10:0 pret Rēzeknes BJSS. Rezultatīvākie spēlētāji šinīs spēlēs preiliešiem bija Aleksandrs Vaščenko — 5, Andris Kažemāks — 3 un Dainis Skutelis — 2. Pēc 2 spēļu kārtām turnīra tabula izskatījās šāda:

1. Daugavpils I	17—3	6
2. Preiļi	15—2	6
3. Daugavpils II	10—2	6
4. Jēkabpils	11—4	6
5. «Progress»	4—11	0
6. «Lokomotive»	5—15	0
7. Rēzekne	2—15	0
8. Ilūkste	0—12	0

● Latgales čempionāts (1985.dz.g.)

Arī šini turnīrā zēni ir nospēlējuši 2 spēles: Preiļi — Madona 3:2 un Preiļi — «Progress» (Rēzekne) 1:1.

Turnīra tabula:		
1. «Progress»	19—2	4
2. Preiļi	4—3	4
3. Daugavpils I	16—1	3
4. Madona	27—3	3
5. Jēkabpils	1—16	1
6. Daugavpils II	0—0	1
7. Līvāni	1—43	0
8. Ogre	0—0	0

Šini vecuma grupā preiliešiem ar rezultativitāti izcēlās Artūrs Utināns — 3 vārti.

● Starptautisks turnīrs «Audas kauss»

25. un 26. maijā Rīgā risinājās 1984.g.dz. zēnu starptautisks futbola turnīrs, kurā piedalījās 8 komandas. Turnīra īpatnība bija tā, ka lielākā daļa komandu pirmo reizi dzīvē spēlēja lielo futbolu — t.i. 11:11. Savas apakšgrupas pirmajā spēlē Preiļu zēni tikās

ar Panevežas futbola skolas komandu. Visu spēles laiku mazliet labāki bija preilieši, taču nekādi nemācēja gūt vārtus. Neizmantojam arī uz lietuviešu vārtiem piešķirto 11 m soda sitienu. Rezultātā 0:0.

Otrajā spēlē ar Rīgas Futbola skolas komandu vajadzēja piedzīvot zaudējumu ar 0:2, kaut gan spēle bija absolūti līdzīga un pirmajā puslaikā tā vairāk risinājās pie rīdzinieku vārtiem.

Un, visbeidzot, trešā apakšgrupas spēle ar Rīgas «Skonto». Jāatzīst, ka sākumā bija liels pretinieku pārsvars un pie rezultāta 0:3 vairākiem Preiļu zēniem dūša bija tāda sašļūkusi. Pēc pārtraukuma bija jau pavisam cita spēles gaita. Preilieši ar Ivara Vaivoda, Daiņa Skuteļa un Andra Kažemāka pūlēm līdzsvaroja spēli — ko vien vērts bija solgājiens no savas laukuma puses līdz «Skonto» vārtiem un pēc tam gūtais panākums. Galu galā zaudējums 1:4, ar optimisma piedevu — nemaz tik ļoti vājāki neesam. Mūsu apakšgrupas gala tabula:

1. RFS	6—1	7
2. «Skonto»	6—2	7
3. Paneveža	2—6	1
4. Preiļi	1—6	1

Otras apakšgrupas spēku samēri:

1. Frankfurte	8—4	9
2. «Ronto» (Rīga)	5—3	6
3. «Auda» (Rīga)	8—6	3
4. Limbaži	2—10	0

Jāteic, ka nebija no ārzemēm atbraukušas visas uzaicinātās komandas un pēdējā brīdī turnīra organizatori aicināja vietējās komandas aizvietot neieradušos ciemiņus.

Spēle par 7. vietu starp Preiļu un Limbažu komandām visu izšķīra nevis spēles māka, bet nepārtrauktā lietusegāze, kas ilga visu spēles laiku. Tāpēc Preiļu zēni, kuri neapšaubāmi bija tehniskāki, bumbas izdabūšanā no peļķēm zaudēja ar 0:2. 5. vietu izcīnīja «Auda», pieveicot Panevežu 2:1. Pusfinālspēlēs Frankfurte — «Skonto» 1:0 un RFS — «Ronto» 3:2. Par turnīra uzvarētājiem kļuva vācieši, kuri finālā pieveica RFS komandu 2:0. Spēle par 3. vietu «Skonto» — «Ronto» 5:0. Bez spēlēm notika dažādi konkursi tehnisku elementu izpildē. Tā bumbas žonglēšanā uz galvas par uzvarētāju kļuva un firmas «Lotto» balvu saņēma preiliešu vārtsargs Raivis Mauriņš. Lūk tā — sevi parādījam un citus apskatījamies.

Imants Babris,
SK «Cerība» priekšsēdētājs

Ar uzvaru no Zviedrijas

Nedēļu pēc Latvijas izlases veiksmīgā starta Sēderteljē Zviedrijā viesojās SK «Cerība» spēcīgākie soļotāji. Un izrādījās, arī klubu līmenī mēs varam sacensties ar kaimiņvalsts soļotājiem tikpat sekmīgi. Sanita Nikolajeva bija ātrākā 3 km soļojumā — 19 min. 11 sek. Galēnu meitenes Inga Erte un Vija Čaunāne izcīnīja dubultuzvaru 5 km soļojumā ar rezultātu attiecīgi 29 min. 13 sek. un 29 min. 17 sek.

Ja šīs uzvaras jaunietēm nāca samērā viegli, vienkārši mēs esam stiprāki jauniešu grupās, tad vīriem nācās krietni pacīnīties. 8 vīru konkurencē, nepiedaloties vienīgi pirmajiem diviem zviedru soļošanas līderiem, dubultuzvara mūsu Aigaram Saleniekam un Vjačeslavam Grigorjevam. Par spraigo cīņu liecina arī sacensību protokols 20 km distancē.

1. Aigars Salenieks	1:31.40
2. Vjačeslavs Grigorjevs	1:31.56
3. Henriks Kjelgrēns	1:32.56
4. Fredriks Svensons	1:33.25
5. Kristers Svensons	1:33.35
6. Ulfs Peters Sjolholms	1:35.49

Jā, mūsu labākais draugs Ulfs Peters tik daudz pūļu ieguldīja mūsu uzņemšanā, ka distancē spēka pietrūka. Gaidīsim tagad mūsu draugus Preiļos 5.-6. oktobrī!

Par šo braucienu jāsaka paldies mūsu pašvaldību līderiem:

Galēnos — Leontīnei Saleniecei,
Riebiņos — Annai Daugavvanagai,
Līvānos — Visvaldim Gercānam.

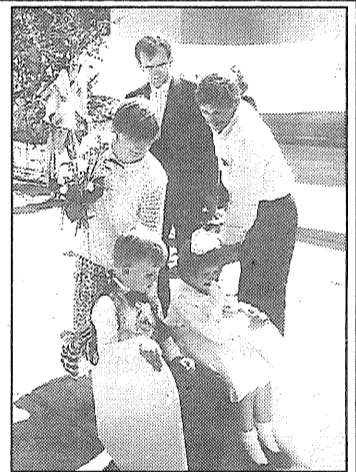
Jāzeps Lazdāns

Nenokavējiet!

Tikai līdz 20. jūnijam
var pasūtīt
«Novadnieku»
jūlijam un 1996. gada
otrajam pusgadam.

Bērniņas svētki Preiļos

Bērniņas svētku rīkotāji nebija cerējuši uz tik lielu atsaucību, tāpēc jutās iepriecināti, ka uz svētkiem tika pieteikti 57 četrus piecus gadus mazi preilieši. Rajona kultūras nams svētku dalībniekus un viesus aicināja uz estrādi parkā, un saulainā diena palīdzēja uzturēt labu noskaņojumu. Pilsētas dome bija piešķīrusi līdzekļus, par kuriem varēja apmaksāt profesionālus bērnu izklaidētājus un uzjautrinātājus — «Čučumuīžu» no televīzijas, sagādāt bērniņas svētku apliecības un nopirkt ziedus. Rīkotāji pirms svētkiem domāja, ka ar to arī būs jāapmierinās, tomēr atradās sponsors — individuālā uzņēmuma «Spidala» īpašniece Zinaida Plivda, kas uzskatīja, ka arī pārējiem bērniem, tāpat kā viņas mazulim, kas piedalījās svētkos, ir jāsaņem dāvanas un jājūtas priecīgiem. Par viņas līdzekļiem tika nopirkta bumbas un piepūšamie riņķi, kas tik labi noder vasarā pie ūdeņiem. Par šo bērnu sarīkojumu interesējās arī esošo un darbojušos arodbiedrību pārstāvji, un vienam otram bērniņam bija arī dāvanas no mammas vai papuciņa darbavietas. Uz svētkiem bija ieradies un uzrunu teica pilsētas domes priekšsē-

Kūmas izšūpo savus krustabērņus.

Attēlos:

- Intervijas...
- Dāvanas no sponsoriem.
- Rūķu dziesmas patika visiem svētku dalībniekiem.
- Dāvanas bija krāšņas un pūkainas.

dētājs Oļegs Hļebņikovs.

Kūmas savus krustabērņus izšūpoja šūpolēs, zirdziņos, cienāja ar saldējumu.

L.Rancāne
J.Silicka foto

Televīzijas programma no 8. līdz 14. jūnijam

Sestdiena, 8. jūnijs

LATVIJAS TV I
 9.00 Rīta stunda.
 10.00 Mielasts ar Mārtiņu.
 10.25 Beverlihilsa. 35. sērija.
 11.15 Toms un Džerijs. Mult. filma.
 11.30 Globuss.
 12.00 Sensācija. 39. sērija.
 14.15 Hameleonu rotaļas. 223., 224. un 225. sērija.
 15.25 Eiropas meistarsacīkstes futbolā.
 18.45 Horoskopi, horoskopi...
 19.05 Ekrāns bērniem.
 19.25 Platknābjibisi Nīderlandē. Populārzinātniska filma.
 19.55 Noslēpumu sala. 37. sērija.
 20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
 20.30 Panorāma.
 21.05 Projekts Rīgai-800.
 21.20 Tādi esam.
 22.05 Vakara intervija.
 22.40 Gleznojums ar pistoli. Francijas mākslas filma.
LATVIJAS TV II
 8.30-11.00 Picca TV.
 11.00 Vai tu zini?
 11.30 Kristīgā pasaule.
 11.45 Es ticu.
 12.15 Sacensības ielu basketbolā.
 16.25 Pasaules nākotnes cirka festivāls.
 17.55 Biznesa ābece visiem.
 18.15 TV veikals.
 18.45 Paradizes pludmale. 150. sērija.
 19.10 Olūti. LTS.
 19.45 Ziņas.
 19.55 Latloto.
 20.05 E iela. 413. sērija.
 20.30 Panorāma.
 21.00 NTV-5.
 22.00 Ziņas.
 22.10 Klēts.
 22.40 E iela. 411. un 412. sērija.
 23.30 De Zero.
KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV
 9.00 Ziņas.
 9.10 Vārds mācītājam.
 9.30 Nepalaid garām!
 10.00 Rīta pasts.
 10.35 Padomi kulinārijā.
 10.55 Maskava. Kremli.
 11.20 Šurumburums.
 11.40 Atraitnes. Mākslas filma.
 13.15 Dialogs.
 13.35 Automobilis un es.
 14.00 Ziņas.
 14.20 Čipolino. Pasaku filma.
 15.50 Amerika un M. Taratata.

16.20 Dzīvnieku pasaulē.
 17.00 Ziņas.
 17.25 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Atklāšana.
 17.45 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Anglijas izlase — Šveices izlase.
 19.45 Labu nakti, mazuļi!
 20.00 Laiks.
 20.45 Kas? Kur? Kad?
 22.05 Dienas.
 22.50 Vampīru balle. Lielbritānijas mākslas filma.

Svētdiena, 9. jūnijs

LATVIJAS TV I
 9.00 Dziesma manai paaudzei.
 9.15 Noslēpumu sala. 36. un 37. sērija.
 10.05 Zebra.
 10.25 Province.
 11.10 Uzmini nu!
 12.10 Leļļu filma.
 12.20 Vernisāža svētdienā.
 12.50 Senā mūzika Rīgas Domā.
 16.00 NBA meistarsacīkstes.
 17.30 Flinstoni.
 18.00 Ziņas.
 18.10 Talants Latvijai. Latvijas Bērnu fonda rīkotā konkursa laureātu koncerts.
 19.10 Vakariņa pasakas.
 19.35 Blanša. 7. sērija.
 20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
 20.30 Panorāma.
 21.05 L. Leonovs. Lamas. TV iestudējums. 2. sērija.
 22.05 Jarāņšovs.
 22.50 Eiropas muzikālās pilsētas.
LATVIJAS TV II
 8.30-11.00 Picca TV.
 11.00 Dievkalpojums.
 16.20 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Spānija — Bulgārija.
 18.15 Varas viedoklis.
 18.45 Paradizes pludmale. 151. sērija.
 19.10 Svētdiena. LTS.
 19.45 Ziņas.
 20.05 E iela. 413. sērija.
 20.30 TV veikals.
 21.00 NTV-5.
 22.00 Ziņas.
 22.10 Dinastija. 174. sērija.
 23.10 Garāža.
 23.20 Kaprizes.
KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV
 7.10 Pamosties un dzied!
 7.50 Baltais pūdelis. Mākslas filma.
 9.00 Ziņas.
 9.15 Piezīmes.
 9.30 Kamēr visi ir mājās.
 10.10 Rīta zvaigzne.
 11.00 Kalpoju Krievijai!

11.30 Zelta gredzens.
 12.00 Urālu Afona.
 12.25 Acimredzamais — neticamais.
 12.55 Smieklū panorāma.
 13.25 Pirātu bagātību noslēpumi.
 14.00 Ziņas.
 14.20 D. Hovorostovskis. Stāsts par kādu koncertu.
 14.55 Kādreiz...
 15.05 Ceļotāju klubs.
 15.50 Kas bijis, bijis... Muzikāls raidījums.
 16.15 Multiplikācijas filma.
 17.20 Laimīgs gadījums.
 18.10 Dziesma-96.
 19.00 Laiks.
 19.35 Garāža. Mākslas filma.
 22.00 Futbola apskats.
 22.30 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Dānijas izlase — Portugāles izlase.

Pirmdiena, 10. jūnijs

LATVIJAS TV I
 7.30 Rīta bums.
 8.30 Mirāža. Mākslas filma. 1. sērija.
 18.00 Ziņas.
 18.10 Eiropas komandu meistarsacīkstes tenisā veterāniem.
 18.20 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Nīderlandē — Skotija.
 20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
 20.30 Panorāma.
 21.05 Grāfiene de Monsoro. Francijas mākslas filma. 1. sērija.
 22.05 Zīmes.
 22.50 Siena šķūnis.
 23.00 Nakts ziņas.
 23.05 Siena šķūnis. Turpinājums.
LATVIJAS TV II
 7.00-9.30 Picca TV.
 16.35 Krievijas NTV raidījums Ilogi.
 17.55 Problēma stopkadrā.
 18.10 Paradizes pludmale. 152. un 153. sērija.
 19.00 LTS ziņas.
 19.20 Jautājums pēc būtības.
 19.45 Ziņas.
 20.00 E iela. 414. sērija.
 20.25 DPU Multimediju centrs piedāvā...
 21.00 NTV-5.
 22.00 Ziņas.
 22.10 Šajā pusē.
 22.40 Dinastija. 175. sērija.
KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV
 17.00 Ziņas.
 17.20 Tropu meitenes noslēpums.
 18.10 Sastrēgumstunda.
 18.35 Uzmini melodiju!
 19.05 V. Poznera raidījums Mēs.
 19.45 Labu nakti, mazuļi!
 20.00 Laiks.
 20.45 Prezidenta vēlēšanas-96.
 21.05 Virtuālā realitāte.
 22.05 Pirms un pēc...
 22.55 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Rumānijas izlase — Francijas izlase.

Otrdiena, 11. jūnijs

LATVIJAS TV I
 7.30 Rīta bums.
 8.30 Mirāža. Mākslas filma. 2. sērija.
 18.00 Ziņas.
 18.10 Dzīvīte, dzīvīte...
 19.00 Mans būs mans.
 19.10 Ekrāns bērniem.
 19.25 Skats no malas.
 19.55 Noslēpumu sala. 38. sērija.
 20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
 20.30 Panorāma.
 21.05 Konkurss kaislīgiem kino karsējiem.

21.15 Kinovakars. Pava-sara ūdeņi. Itālijas, Francijas un Anglijas mākslas filma.
 23.00 Nakts ziņas.
 23.05 Pretī saules rietam. Holivudas dokumentālā filma.
LATVIJAS TV II
 7.00-9.30 Picca TV.
 16.30 TV veikals.
 17.00 Dinastija. 176. sērija.
 18.00 LTS ziņas.
 18.20 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Itālija — Krievija.
 20.20 Liepājas TV kompānija.
 20.30 Panorāma.
 21.00 NTV-5.
 22.00 Ziņas.
 22.10 L. Leonovs. Lamas. TV iestudējums. 2. sērija.
 23.10 Latvijas pilsētas. Daugavpils.
KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV
 17.00 Ziņas.
 17.20 Tropu meitenes noslēpums.
 18.10 Sastrēgumstunda.
 18.35 Uzmini melodiju!
 19.00 Tēma.
 19.45 Labu nakti, mazuļi!
 20.00 Laiks.
 20.45 Prezidenta vēlēšanas-96.
 21.10 Izpirkuma upuris. Krievijas mākslas filma.
 23.20 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Turcijas izlase — Horvātijas izlase.

Trešdiena, 12. jūnijs

LATVIJAS TV I
 7.30 Rīta bums.
 8.30 Mirāža. Mākslas filma. 3. sērija.
 18.00 Ziņas.
 18.10 Krustpunkti.
 19.10 Mana ģimene un citi zvēri. Dinozauri.
 19.25 Vernisāža.
 19.40 Nedēļas vidū.
 19.55 Flinstoni.
 20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
 20.30 Panorāma.
 21.05 Tūdaļiņ, tagadiņ...
 21.30 VIII Eurovizijas jauno mūziķu konkurss.
LATVIJAS TV II
 7.00-10.00 Picca TV.
 18.00 Dinastija. 177. sērija.
 19.00 LTS ziņas.
 19.20 TV Dzintare.
 19.30 Vidzemes TV.
 19.45 Ziņas.
 20.00 Padomju laiks.
 20.30 Lāzeru neiroķirurģijas privātklinika.
 21.00 NTV-5.
 22.00 Ziņas.
 22.10 Vides vizijas.
 22.30 Sakrālā arhitektūra.
 23.25 Sacensības pludmales volejbolā.
KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV
 17.00 Ziņas.
 17.20 Sāviens Nirnbergā. Dokumentāla detektīvfīlma.
 17.55 Pēteris I. Mākslas filma. 1. sērija.
 19.45 Labu nakti, mazuļi!
 20.00 Laiks.
 20.45 Pēteris I. Mākslas filma. 2. sērija.
 22.30 Svētku koncerts.
 24.00 Ziņas.
Ceturtdiena, 13. jūnijs
LATVIJAS TV I
 7.30 Rīta bums.
 8.30 Blanša. 7. sērija.
 18.00 Ziņas.
 18.10 Jaunā Skabarga.
 19.00 Mūzikas ziņas.
 19.10 Blikšķu Banijs. Multiplikācijas filma.
 19.30 Beverlihilsa. 36.

sērija.
 20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
 20.30 Panorāma.
 21.05 90-tie.
 21.55 Hameleonu rotaļa.
 22.6. un 227. sērija.
 23.00 Nakts ziņas.
 23.05 Hameleonu rotaļas. 228. sērija.
 23.15 Teātru jaunumi.
LATVIJAS TV II
 7.00-10.00 Picca TV.
 18.30 TV veikals.
 19.00 LTS ziņas.
 19.20 TV Dzintare.
 19.30 KWH.
 19.45 Ziņas.
 20.00 E iela. 415. sērija.
 20.25 NTV-5.
 21.20 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Šveice — Nīderlandē.
 23.15 Šokējošais šovs.
 23.50 Bēniņi.
 0.15 Top Latvijā.
KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV
 17.00 Ziņas.
 17.20 Tropu meitenes noslēpums.
 18.05 Sastrēgumstunda.
 18.30 Loto spēle Miljons.
 18.55 E. Rjazanova autorraidījums Viru saruna.
 19.45 Labu nakti, mazuļi!
 20.00 Laiks.
 20.45 Prezidenta vēlēšanas-96.
 21.10 Pelēkie vilki. Krievijas politiskā detektīvfīlma.
 23.25 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Bulgārijas izlase — Rumānijas izlase.
 0.30 Ziņas.

Piektdiena, 14. jūnijs

LATVIJAS TV I
 7.30 Rīta bums.
 8.30 Maija un Paija. Mākslas filma.
 18.00 Ziņas.
 18.10 Ekspedīcija Vjatlags — Uzsolags-95. Dokumentālā filma.
 19.10 Ekrāns bērniem.
 19.25 Dzejas teātris.
 19.55 Globuss.
 20.20 Rīt, parīt, aizparīt...
 20.30 Panorāma.
 21.05 Tāda ir dzīve.
 21.50 J. Jurkāns. Durvis. TV iestudējums.
 23.00 Nakts ziņas.
 23.05 J. Jurkāns. Durvis. TV iestudējuma turpinājums.
LATVIJAS TV II
 7.00-10.00 Picca TV.
 17.30 TV veikals.
 18.00 Kristīgā programma.
 19.00 LTS ziņas.
 19.20 Tavš jurists.
 19.45 Ziņas.
 20.00 Cilvēks zvēru pasaulē.
 20.30 Ziņu apskats.
 21.00 NTV-5.
 22.00 Ziņas.
 22.10 Dinastija. 178. sērija.
 23.10 TV virtuves noslēpumi.
 23.40 Ievainotā sirds. Francijas mākslas filma.
KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV
 17.00 Ziņas.
 17.20 Tropu meitenes noslēpums.
 18.15 Cilvēks un likums.
 18.45 Brīnumu lauks.
 19.45 Labu nakti, mazuļi!
 20.00 Laiks.
 20.45 Prezidenta vēlēšanas-96.
 21.10 Skatiens.
 22.05 Melnais kvadrāts. Krievijas detektīvfīlma.
 0.10 Ziņas.
 0.20 Eiropas meistarsacīkstes futbolā. Portugāles izlase — Turcijas izlase.

● REPLIKA

Kā sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumi rūpējas par to, lai mums veselā miesā būtu veselš gars

Sena tautas gudrība pārliecina, lai veselā miesā būtu veselš gars, esot stingri jāuzpasē ēšanas režīms, sak, brokastis apēd pats, pusdienās dalies ar draugu, bet vakariņas atstāj savam ienaidniekam. Lai tur kā ar tām vakariņām, tomēr ar tukšu un rūcošu vēderu nekāda strādāšana nesanāk. Par to bijām pārliecinātas arī mēs, kad pēc sevis palutināšanas ar dažu labu kārumu brīvdienās, aizgājušās pirmdienas pusdienu pārtraukumā atstājām vēsos kabinetus, lai ieturētu maltīti kādā no sabiedriskajām «ēdinātavām».

Mūsu gājiena mērķis bija Preiļu kooperatīvo sabiedrību savienības «Turība» sabiedriskās ēdināšanas restorāns. Godīgi sakot, finansiālais stāvoklis sen vairs nav tik spožs, lai katru dienu pusdienotu restorānā, tāpēc pa ceļam mēģinājām atcerēties, kad tur pēdējo reizi būts. Pasen, krietni pasen...

Uzraksts par restorāna darba laiku vēstīja, ka nākam īsti reizē. Restorāns darbojas no divpadsmitiem, bet pulksteņi rādīja jau pāri pusvieniem. Patīkama vēsuma apņemtas grozījāmes zāles vidū, lai izvēlētos visērtāko galdiņu, kad mūs panāca kāda šīs iestādes darbiniece un paziņoja, ka «virtuve vēl nestrādā». Ko tas īsti nozīmē, mēs tā arī nesapratām, taču bija skaidrs, ka mums jāatstāj viesmīlīgās telpas.

Vēlreiz aplūkojušās uzrakstu par restorāna darba laiku, salīdzinājām savus rokas pulksteņus un pārliecinājāmies, mūsu laikraži nav kļūdušies. Nospriedām, ka virtuvē laikam kāda ķibele gadījies — nav elektrības vai arī plīts sabojājusies...

Lai mierinātu izsalkumu, ar steigu meklējām nākamo tuvāko sabiedriskās ēdināšanas iestādi, kurai uz durvīm bija rakstīts «Kafetērijs». Bijām dzirdējušas, ka tā ir tā pati vecā ēdnīca, kas apvienota ar kulinārijas veikalu. Jā, tur virtuve darbojas, mūs neviens nelūdza iet projām, bet...

Izvēlējamies auksto zupu, biešu salātus un šniceli. Ak, neraža! Izrādījās, ka aukstā zupa jau apēsta. Toties salāti un šnicelē palikuši vienā eksemplārā, sak, atceries tautas gudrību, ka pusdienās vajag dalīties ar savu draugu.

Mēs abas dalīties negribējām, tāpēc gājām meklēt kādu citu kafējnicu, kur virtuve jau strādāja un kur katram apmeklētājam priekšā lika savu porciju. Un atradām arī. Tas bija «Kronis», kur kroni visam uzlika ēdienkartē redzētais — maizes gabaliņš maksāja vienu santīmu, bet par ledus gabaliņu vajadzēja atdot veselus divus santīmus! Tā arī netikām skaidrībā, kāpēc sasalis ūdens no krāna maksā vairāk par maizes

Apšpiedām sevī lielu vēlēšanos pasūtīt katra pa, teiksim, desmit gabaliņiem ledus, un palūdzām atnest gaļas veltnīti ar vistas pildījumu. Ēdiens bija patiešām garšīgs. Arī «Zelta alus» bija patīkami auksts — bez neviena ledus gabaliņa.

Pēc maltītes gājām uz darbu, bijām pilnas enerģijas un radošu ieceru. Pa ceļam nospriedām, paldies dievam, ka vakariņas ēdisim mājās. Eksperimentu turpināt vairs nebija ne mazākās vēlēšanās — ko var zināt, vai tikai nenāktos atdot savas vakariņas ienaidniekam...

Visbeidzot prātā ieskrēja pavisam briesmīga doma. Kas notiktu, ja mums kādreiz ienāktu prātā Preiļos arī pabrokastot?..

Divas pavisam miermīlīgas apmeklētājas

Sludinājumi un reklāma ☎ 22305

Līvānu pilsētas dome 1996. gada 18. jūnijā plkst. 14.00 pārdos izsolē īres tiesības uz labiekārtotiem dzīvokļiem, kuri atrodas daudzdzīvokļu mājās Līvānos, ar sākotnējo izsoles vērtību bez pievienotās vērtības nodokļa:

Rīgas ielā 63a-33 (3-istabu dzīvoklis, 1. stāvs, kop.pl. 58,78 kv.m) — Ls 588,98;
Rīgas ielā 34a-33 (1-istabas dzīvoklis, 5. stāvs, kop.pl. 35,58 kv.m) — Ls 422,08;
Rīgas ielā 10a-9 (1-istabas dzīvoklis, 3. stāvs, kop.pl. 33,17 kv.m) — Ls 452,88;
Zaļā ielā 10-23 (1-istabas dzīvoklis, 3. stāvs, kop.pl. 32,34 kv.m) — Ls 300,76.

Izsole notiks Līvānos, Rīgas ielā 136. 2. stāva zālē. Personām, kuras vēlas piedalīties izsolē, ir jānomaksā nodrošinājuma summa 10% apmērā no izsoles sākuma vērtības.

Līvānu pilsētas dome piedāvā labiekārtotu dzīvokļu īres tiesības par iepriekšējā īrnieka komunālo maksājumu parādu summu nomaksu:

Rīgas ielā 24-51 (4-istabu dzīvoklis, 1. stāvs, kop.pl. 82,53 kv.m) — Ls 661,36;
Saules ielā 12-43 (4-istabu dzīvoklis, 1. stāvs, kop.pl. 79,93 kv.m) — Ls 578,65;
Rīgas ielā 24-46 (1-istabas dzīvoklis, 2. stāvs, kop.pl. 33,47 kv.m) — Ls 272,17;
Lāčplēša ielā 27-41 (1-istabas dzīvoklis, 4. stāvs, kop.pl. 32,16 kv.m) — Ls 343,02.

Uzziņas var saņemt un pieteikumus iesniegt līdz 17. jūnijam Līvānos, Rīgas ielā 136, pie sekretāres, tālrunis 43613.

Nenokavējiet!

Tikai līdz 20. jūnijam var pasūtīt «Novadnieku» jūlijam un 1996. gada otrajam pusgadam.

Preiļu pilsētas dome izsaka pateicību Preiļu pilsētas skolām un visām organizācijām, kas piedalījās Preiļu parka pavasara sakopšanā.

Viļānu 41. arodvidusskola

uzņem audzēkņus latviešu un krievu plūsmā šādās specialitātēs:

— drēbnieks,
— elektromontieris — autovadītājs.
Mācību ilgums 3 gadi.

Adrese: LV 4650, Rēzeknes raj., Viļāni, Kultūras laukumā 1. Tel. 62150.

Zemnieku saimniecība
pērk egles zāgļus,
garums 4,9 m, Ø 20 cm.
Cena pēc vienošanās.
Tālr. 50349.

▼ SIA «AZURG» veic miglošanas, vagošanas darbus, sniedz transporta pakalpojumus. Tel. uzziņām 22773.

Riebiņu vidusskola uzņem audzēkņus 1996./97. m. g. latviešu plūsmas 10. klasē. Pieteikties līdz 1. augustam personīgi vai pa tālruni 56784, 56756.

Sociālās apdrošināšanas pārvalde paziņo, ka ar š. g. 1. jūniju bezdarbnieku pabalsts tiks izmaksāts Preiļu un Līvānu pasta nodaļās.

● Jēkabpilī Nameja ielā 7 veikalā «Indriķis», sākot ar šī gada 11. jūniju, piedāvājam firmas «Black Decker», kā arī «ELU» profesionālos elektroinstrumentus. Pirmajiem 10 pircējiem 10% atlaide, turpmākās nedēļas laikā atlaide 5%. Elektroinstrumentu garantija 2 gadi. Izziņas pa tālr. 8-252-36046.

PASAULĒ VIENĪGAIS LILIPUTU CIRKS

Piedalās klauni no Izraēlas LILĪ un ŽOŽO, kā arī dažādi cirka mākslinieki ar dresētiem dzīvniekiem: pērtiņiem, žņaudzējčūskām un citiem dzīvniekiem.

Tikai divas dienas Preiļos!
11. un 12. jūnijā plkst. 16.00 un 19.00.

Pārdod
māju Preiļos. Tel. 24491;

māju ar saimniecības ēkām, 5 ha zemes un 5 ha meža. Tel. 8-27-212834;

māju Līvānos un autoceltni. Tel. 42826;

lopbarības kartupeļus. Tālr. 22309;

ledusskapjus, saldētavas «Snaige». Piegāde, garantija. Tel. 21268;

gultnus (NVS). Tel. 24674, 35326;

mazlietotu siena savācēju «Sigulda-3», 1990.g. Tel. 8-256-53603;

zemeņu stādus. Tālr. 46749;

motobloku MB-1 ar visu uzskabi. Tālr. 23692;

steidzami, lēti automašīnu Volkswagen Passat (pikaps), 1981.g., jauni amortizatori, akumulators, TA līdz 1997. g. martam, labā tehniskā stāvoklī. Tel. 42237 vakaros;

Ford Escort, 1984.g. (divas durvis); Nissan Cherry, 1984.g.; VW Passat, 1983.g. (divas durvis); VW Santana, 1982.g.; Audi-80, 1984.g. Cenas pēc vienošanās. Zvanīt 23713 vakaros;

lopbarības kartupeļus. Tālr. 54606;

automašīnu ZIL MMZ-555. Tel. 54671;

3-istabu dzīvokli un garāžu Preiļos. Tel. 22709;

kombainu SKP-5 Ņiva. Tel. 8-256-55302;

VAZ-2101. Tālr. 55769;

VAZ-2106, 1987.g., divkorpusus arklu,

traktoru JUMZ iekrāvēju un citas rezerves daļas. Tel. 35349 vakaros;

govis. Tālr. 51440;

govi. Tel. 21681, 55786;

grūsnu teli. Tel. 22783;

3-gadīgu ērzeli. Tel. 16259;

2 g. vecu ķēviti. Tel. 39523;

darba zirgu. Tel. 59204;

jaunus bišu stropus. Tel. 33720;

traktora pļaujmašīnu. Tel. 17616;

šķirnes teliti un Volkswagen Jetta ļoti labā stāvoklī. Zvanīt 58624 no 21 līdz 22;

VW Jetta, 1984.g., 1,6 l, cena \$ 2400, Mazda-626, 1985.g., 2 l, cena \$ 2200. Tikko no Vācijas. Tel. 21727, 59230;

mazlietotu pļaujmašīnu KS-2,1. Tel. 16202.

Pērk
traktora piekabi vai maina pret T-150K piekabi PIM-40. Tel. 35349 vakaros;

1 vai 1,5 istabas dzīvokli. Tel. 21953;

MTZ-80 degvielas sūkni un starteri. Tel. 23434

gaļu. Tel. 22807;

gaļu. Tālr. 55743;

kartupeļus. Tel. 21600.

Maina
T-75 pret DT-25. Tel. 16280;

divus 1,5-istabu dzīvokļus centrā (1. un 5. stāvs) pret vienu 2-istabu vai 3-istabu dzīvokli. Tel. 22430 vakaros;

3-istabu dzīvokli Preiļos pret 1-istabas dzīvokli ar ērtībām vai pārdod. Tel. 22288;

2-istabu dzīvokli ar ērtībām pret 1-istabas dzīvokli, var būt bez ērtībām. Tel. 22737;

2 istabas Rīgas centrā (3-istabu dzīv.) pret 1,5 vai 1-istabas dzīvokli Preiļos. Tel. Rīgā 291971.

Izīrē
garāžu siera rūpnīcas rajonā. Tel. 54639.
Dažādi
Pērk un pārdod privatizācijas sertifikātus Līvānos universālveikala grāmatu nodaļā. Tālr. 43688.

Šoferis meklē darbu. Ir visas autovadītāja kategorijas. Tel. 21446.

Remontēju traktoru degvielas sūkņus. Iespējama garantija. Zvanīt 54714 agri rīt.

Vajadzīgs strādnieks lauku darbos, kurš prot arī celtniecības darbus. Tel. 18224.

Katrū pirmdienu piedāvājam braucienus uz Poliju pēc precēm. Tālr. Līvānos 42555, 42586.

Izgatavoju vecticībnieku pieminekļus - krustus. Tālr. 21155 no 21 līdz 22.

Pazaudēti S.Potapova dokumenti. Lūdzu atdot pret atlīdzību. Tel. 24648, 21433.

Cik klusi, klusi izšķīrās ceļi,
Tik klusi, klusi sāj sirds.
Dalām būdu smagumu un izsakām līdzjūtību Jānim Sondoram, MĀSU smiltājā pavadot.
Preiļu slimnīcas kolektīvs un administrācija

...un tagad viss, kas mums bija,
pieder jau mūžībai.
L.Brīdaka
Izsakām līdzjūtību Pētera Mihailova mātei sakarā ar DĒLA nāvi.
Klases biedri

Agri māmiņa apgūla
Zem zaļās velēniņas,
Tur pagūla mīļi vārdi,
Tur gudrais padomiņš.
T.dz.
Dalāties lielajās bēdās ar Māriti Upenieci, no MĀMIŅAS atvadoties.
Bijušie klasesbiedri, vecāki un audzinātāja

Caur jūsu smaidiem un asarām
Vēl ilgi pie jums būšu atmiņū vasarās.
Sērojam kopā ar Astrīdu Rudzīti, TĒTI pēdējā gaitā izvadot.
Līvānu virsmežniecības kolektīvs

Tēt, tu manā ceļā klusi
Pirmās uguniņas dedzi.
Ko man dzīvē labu devi,
Nespēs kapu smiltis segt.
Izsakām dziļu līdzjūtību Stanislavam Survilu, TĒVU kapu kalnā aizvadot.
Mednieku sporta un atpūtas biedrība
«Jasmuiža»

NOVADNIEKS
Laikraksts iznāk kopš 1950. gada 29. marta.
Redakcijas adrese: Aglonas ielā 1, Preiļi,
LV-5301. Tel. 22059, 22305, 21759.
Pasūtījuma indekss 3033.

Izdod Preiļu rajona pašvaldības uzņēmums
«Laikraksta «Novadnieks» redakcija»
Iznāk 8 reizes mēnesī. Abonēšanas maksa mēnesī Ls 0,71. Mazumtirdzniecībā līgumcena.

Redaktors Pēteris Pizelis
Reģistrācijas apliecība Nr. 1018
Iespiests SIA «Latgales drukā»,
Rēzeknē, Baznīcas ielā 28.
Ofsetiespiedums. Metiens5020.